

Váray

Váray Stefánia

MESEVILÁGA

KIS STEFKE NAGY TÉLI VERSES MESEKÖNYVE

Írta : Váray Károly
Barcsi Papa

2002-2003
TÉL

Váray Stefike

KIS KÉK KÖNYVE

TARTALOMJEGYZÉK

- 1. Barcsi Papa Stefikéje**
- 2. Mátraalja Hét Ördöge**
- 3. A Stefike bilije**
- 4. Szűcsi hegye nem magas**
- 5. Egy darabka szappant fogtam**
- 6. Hókristályok széllel jönnek**
- 7. Hó, hó, hó, fehér hó**
- 8. Csúszik a szánkó**
- 9. Kis Stefike aranyos**
- 10. Mennyi - mennyi kisangyal**
- 11. Háztetőkön a hóbundát**
- 12. Haja vöröslő napsugár**
- 13. Meleg a napfény**
- 14. Szűcsiben egy kisleány**
- 15. HÓORSZÁG**
- 16. HÓTÜNDÉR**
- 17. Nyuszi piros szeme**
- 18. Latyakos a hó**
- 19. Azt mondta a hópehely**
- 20. Lassan vége van a télnek**

1.Barcsi Papa Stefikéje

**Barcsi Papa Stefikéje
Piros alma,- mosolygó
Kíváncsi szemecskéje
Napsugara, - ragyogó**

**Kicsi szája ékessége
Arany bogyó, -gagyogó
Örökmozgó kezecskéje
Papát Mamát simogató**

**Barcsi papa Stefikéje
Mátraalján Szűcsibe
Nosza rajta ízibe
A legszebbik kiscsibe**

**Hangja kedves, szinte zene
Hallgatnám reggel s este
Sajnos a nagy messzeség
Édes hangod elnyelé**

**Kis gyermekem, vár a papa
Kis batyuddal gyere Barcsra
Megfogom a kis kezecskéd
S elmesélek egy szép mesét**

**Van egy kislány Mátraalján
Ki papáját alig látván
Megfogta az anyja kezét
S elindultak Barcs felé....**

2. Mátraalja Hét Ördöge

Mátraalja Hét Ördöge
A kis Váray Stefike
Ha dobbant a lába feje
Beleremeg Szűcsi hegye

Nagyot sikít szájacskája
A Kékes-tetőt is bekapja
Akkora nagy a hangja,-
Elröppen a hókalapja

Az országban szétterül
A fehérség Barcsra repül
Ki ül a kis pelyhecskén
A kis tündér Stefikém

Így jön hozzám el a tél
Nem is baj a hidegség
Stefikémnek kis szíve
Lesz bennem a kemence

Mátraalja Hét Ördöge
A papának szép tündére
Fussál csak ki a rétre
Mindnyájunknak örömére

Én ott vagyok a tél egén
S lenn a hórét fehérén
Kristálykezem téged követ
Vigyáz rád és melenget

Ezen a hópelyhecskén
érkezik Stefike

3. A Stefike bilije

Ez a bili szomorú
Beleköltözött a bú
A gazdi nem használja
Ott csücsül a sarokba

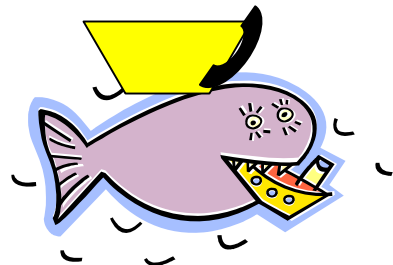
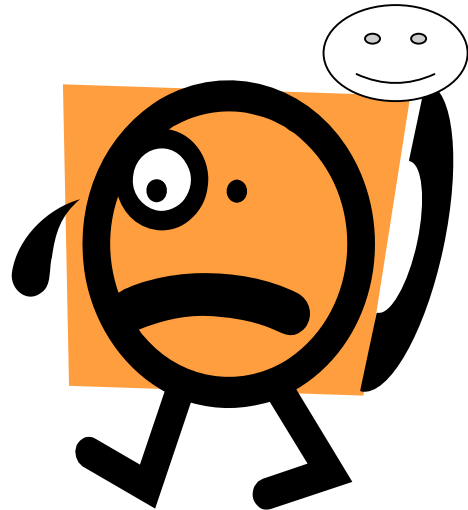
Ha Stefike ráülne
Bizony nagyon örülne
Nem könnyezne a szeme
Boldog lenne a füle

Stefi-bili így árva
Elhagyta a gazdája
Ej de ha lába lenne
Stefikéhez elmenne

Repülőbe ülne
Stefihez elrepülne
Sietne, mint a gólya
Ő lenne bilipólya

Vízen úszna sebesen
Lenne ő a bilihal
Nincsen néki uszonya
Marad hát a sarokba

Ne siránkozzál te bili
Hozzád megy a kis Stefi
Mefogja a füledet
Bilire ül a gyerek

4. Szúcsi hegye nem magas

Szúcsi hegye nem magas
Akár csak az egy garas
Van egy kis lány Stefike
Annak hangja éig ér
Ezer garassal felér

Mama papa kiálltja
Barcsig elszáll a hangja
Barcsi papa házánál
A fenyőfák ágánál
Tobozokon elhalkul

Lemászik a fa törzsén
Át az ablak peremén
Be a papa fülébe
Hogy jusson az eszébe
Szúcsiben a Stefike

5. Egy darabka szappant fogtam

Egy darabka szappant fogtam
Vízbe tettem áztattam
Szalmaszálat számba tettem
Másik végét vízbe tettem
Belefújtam, s lám a végén
Ott termett egy buborék

A buborék, mint a léggömb
Égre felszállt széleseben
Ott egy lenge kis szellőcske
Fátyol kezecskéjére ültette
Játszott vele s vitte, vitte
Vitte egészen Szűcsibe

Szűcsi előtt a radarnál
Leste egy kis sárga madár
Sárgarigó, kis madárka
Feltette a kis hátára
A buborékot tovább vitte
Egyenesen Stefike kezébe

Kis buborék honnan jöttél
Egyenesen Barcsról jöttél
Mefogta a kis Stefike
Szétpattant a semmibe
Ne sírjál Te kis leányka
Tégy szappant egy pohár vízbe

Fújjál bele kicsi száddal
Egy aranyló szalmaszállal
Ahány buborék szétrepül
Pusziddal Barcsra kerül
Így jut mindig eszünkbe
Kisangyalunk Stefike

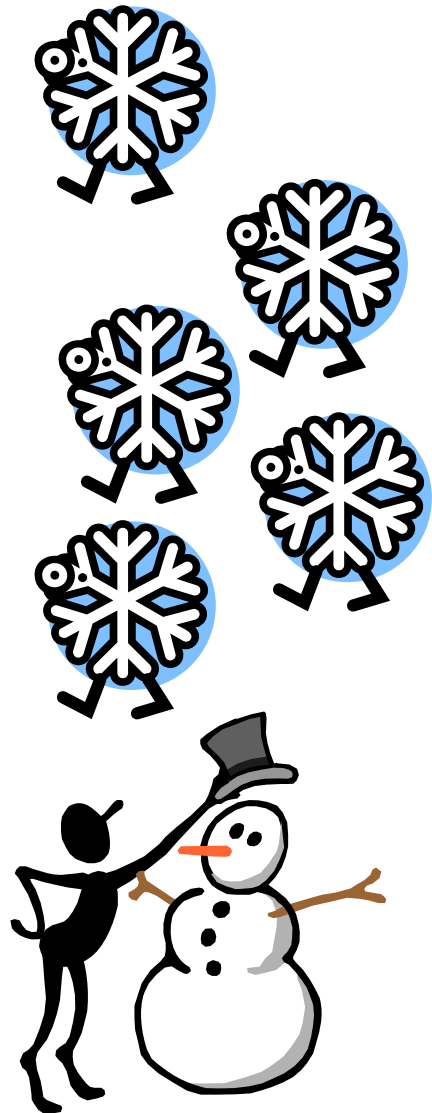
6. Hókristályok széllel jönnek

Hókristályok széllel jönnek
Fehérséggel nagy köntösben
Óriási nagy fehérmadár
Amerre a szem ellát
Hódunnába bújik a határ

Alszik minden szép csendesen
A kicsi mag édesebben
Hideg elszáll széleseben
Fehér után rügyfakadás
Zöldbe öltözik a határ

Mátraalján van egy kislány
Szerette az utca havát
Húzogatta kis szánkóját
Szánkó vitte Stefi babát
Védte őt a meleg kabát

Ni csak ott egy hóember nő
Akkora, mint a Kékes-tető
Ha a hegycsúcs jégsüvegét
Megérinti a melegség
Elmúlik a hideg tél

7. Hó ,hó ,hó, fehér hó

**Hó, hó, hó, fehér hó
Stefikének, jaj de jó
Csúszik a kis szánkó
Felöltöztek hófehérbe
Mint a jegesmedve**

**Hó, hó, hó, hull a hó
Olyan mókás, csuda jó
Stefi meg a kis szánkó
Messze földre utazó
Pelyhes bundás télapó**

8. Csúszik a szánkó

Csúszik a szánkó
Hóhajó
Örül egy gyermek
Jaj de jó

Sok kis hógolyó
Hófolyó
Abban úszik a
Hóhajó

Hóhajóban Stefike
Kapitány
Papájához utazik a
Kicsi lány

9. Kis Stefike aranyos

Kis Stefike aranyos
Oly annyira takaros
Erdők mezők virága
Kedvessége mosolya

Nem kell nekem
Arany gyémánt
Ha gyermekem
Az unokám

Aranynak kincsnek
Nincs mosolya
Édes hangja
Kacagása

Nincsen szeme
Kócos haja
Nem mondja
Papa, mama

Inkább legyen
Egy Stefikém
Mint hamis fényű
Aranyhegyem

10. Mennyi - mennyi kisangyal

**Mennyi - mennyi kisangyal
Hófehér ruhában
Mennyi – mennyi hópehely
Tiszta lélek lepel**

**Mindegyik egy kis tündér
Csillogó gyémántfény
Mindegyik oly álomszép
Szivárványos déli ég**

**Szárnyuk lebben édesen
Szeretetük széleseben
Reppennek szerteszét
Kelet, nyugat, észak, dél**

**A mi angyalunk északról
Dél felé a Mátrától
Repül felénk csillogón
Aranyveretes szánkón**

**Szánkó előtt rénszarvas
Erősek, mint a vas
Szarvuk gyémánt szikrázó
Szeretetcsillagszóró**

**Szeretet száll mindenfelé
Egy lehull a házunk elé
Megérkezett angyalkánk
Már régóta vártunk rád**

11. Háztetőnkön a hóbundát

Háztetőnkön a hóbundát
Simogatta a napsugár
Addig-addig simogatta
Míg nem felolvasztotta

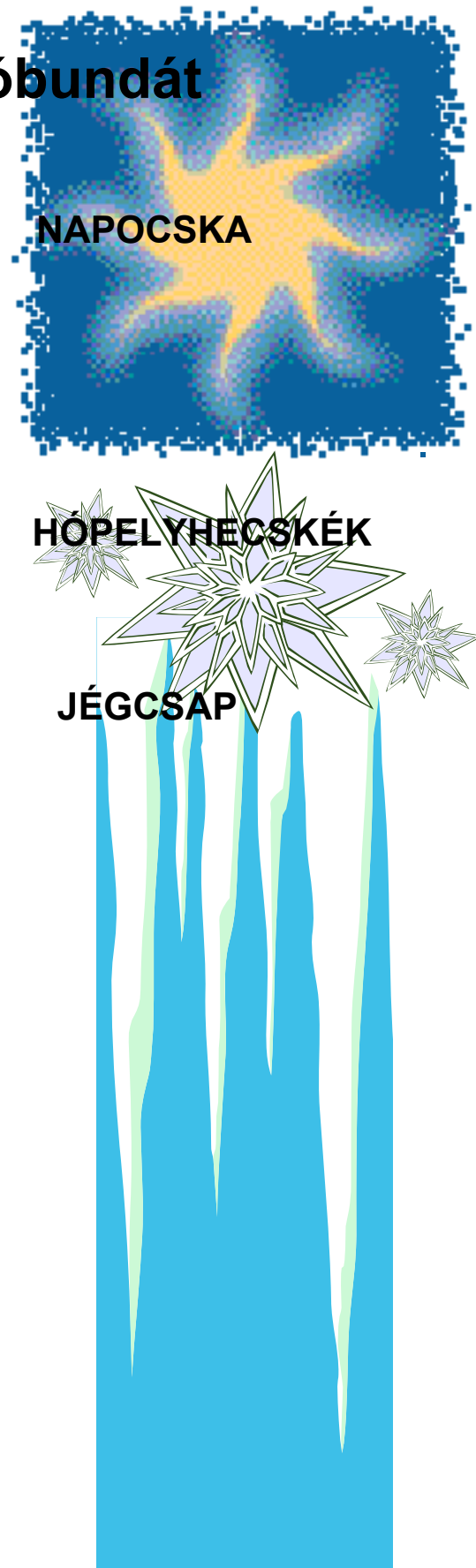
Hópehelyből vízcsepp lett
Az ereszről csöpögött
Csak csöpögött volna, de
Fagyündér megsimogatta

Vízcseppből lett jégcsepp
Sok jégcseppből jégcsap
Ott fénylik a csatornán
Szór ezer fényszikrát

De a télnek lassan vége
Erősebb lesz a Nap fénye
Jégcsap lassan elolvad
Lesz belőle kis patak

Kis patakokból nagy patak
Kis gyermekből pajkosabb
Elmúlhat az öröm tél
Hóember, szánkó, hűvös szél

De a télnek szép emléke
A szívünknek ékes fénye
Jégcsap csillogása
Unokánk szeme ragyogása

12. Haja vöröslő napsugár

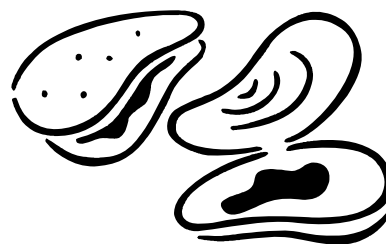
Haja vöröslő napsugár
Mintha arany izzana
Vakító fénye száll
Rubintos hajnalba

Szeme kéke, éke
Mint hajnalpír karéj
Öleli édes tekintetét
Szembogara közepét

Picuri orrocskája
Ott van a szeme között
Pirosalma mosolygós
Kis szája felett

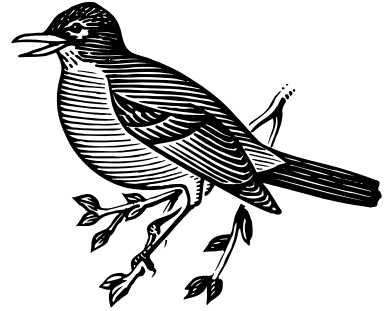
Két kis kagyló
Fülecskéje mögött?
Ott van, látható
Vagy megszökött?

Bizony ott van
Hol is lenne
Nem nyelte el
A kis kemence

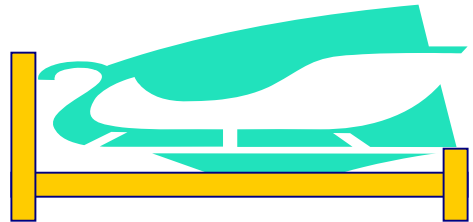
13. Meleg a napfény

Meleg a napfény
Olvad a hó
Kukucskál már
A sárgarigó

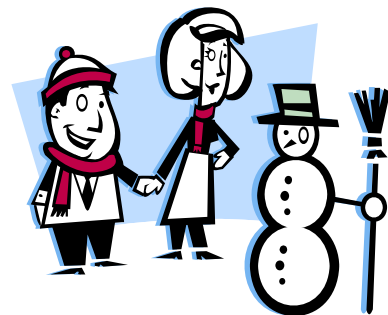
Lassan eltűnik
A fehér hó
Ágyba bújik a
Kisszánkó

Stefike mossa
Két talpát
Megveti szánkója
Friss ágyát

Nyári álmot
Alszik a szánkó
Álmát őrzi
A kis takaró

Álmában sok
Szép emlék
Hátán viszi
A Stefikét

Útszélén integet
Hóember
Vége a télnek,
December

14. Szűcsiben egy kisleány

Szűcsiben egy kisleány
Szobájában sírdogál
Siratja a hópelyheket
Gyémánt szemeket

Hóországba mentek
a hópelyhek
Hazamentek, elreppentek
Jövőre visszajönnek

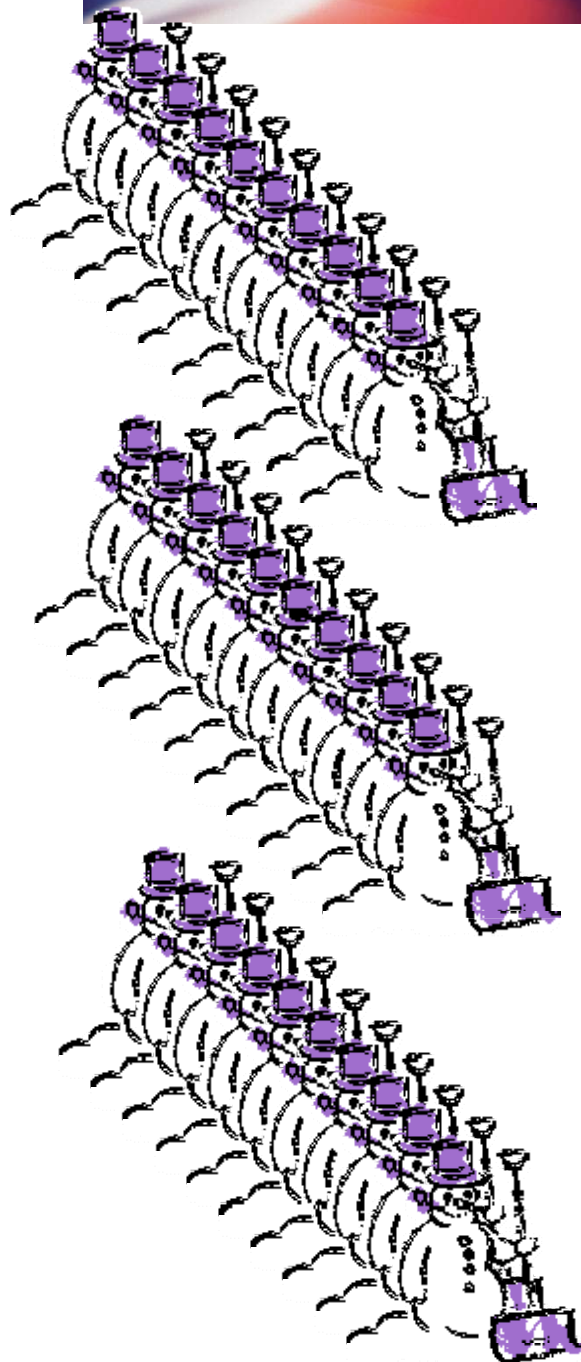
Hideg őrzi álmukat
Csillogó jégruhájukat
De ha újra itt a tél
A sok kristály visszatér

Hóországban minden hó
Hóember lesz, -csuda jó
Annyi ott a hóember
Mint a december

Hóemberek hóházakban
Alszanak a hideg fagyban
Nyakukban van meleg sál
Kisgyermekek tették rá

Hóország gyönyörűszép
Csak nincs benne napfény
Mert ha sütne a napocska
A sok hóember elolvadna

A Nap helyett csillagok
Adják a szép világot
Fényük ahhoz éppen elég
Hogy csillogjon a fény

15. HÓORSZÁG

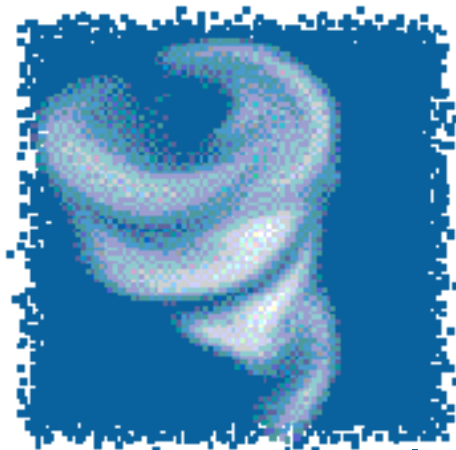
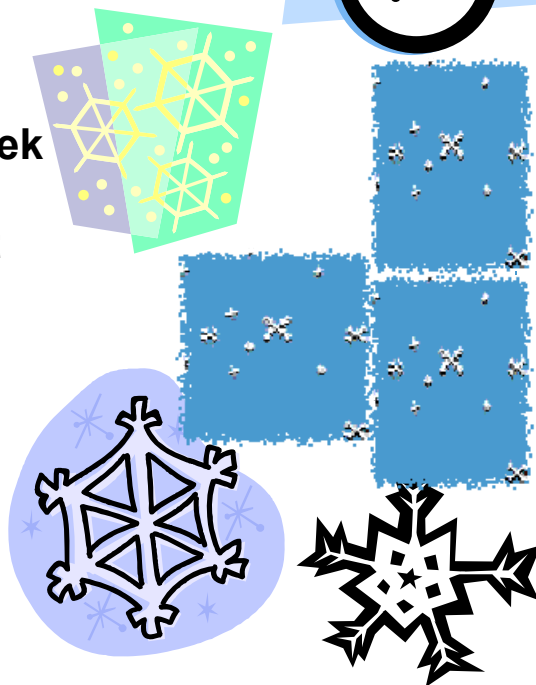

Hóemberek hóbundában
Hócipőben, hókesztyűben
Üldögélnek hóházakban
Hószékeken, hóasztalnál
Kezükben van a hókanál
Hótányérból hólevest
Eszegetnek csendesen

Álmodoznak hókályháról
Hófáról meg hómadárról
Álmodoznak, mint a gyermek
Akit anyja melenget
Álmodnak szép hómeséket
Hóóriást, hótündért
Jégpalotát tündöklőt

Hókutyuskát, hóbabát
Tarkapettyes hólabdát
Álmodoznak hómezőt
Hóerdőt meg hólegelőt
Feketepettyes hótehenet
Azok adnak fehér tejet
Hógyerekek fehérlenek

Milyen szép e hóálom
Többet talán nem látom
Mert ha jó a tavaszi szél
Felkapja e hómesét
Messze viszi hóországba
Bezárja egy nagy kristályba
Egy évig lesz annak rabja

16. HÓTÜNDÉR

Hótündérorszáiban
Hótündérek élnek
Nézegetnek, keresgélnek
Gyermekeknek szépet

Körülnéz a Hótündér
A Föld felületén
Meglátja a Stefikét
Egy kis párna csücskén

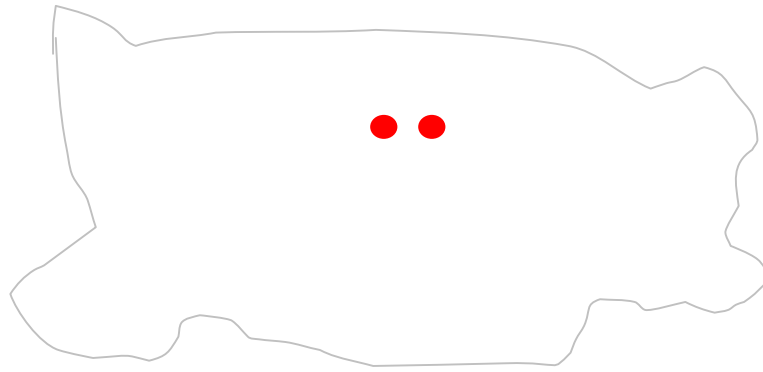
Unatkozik ez a kislány
Öröm kéne sok száz
Beleül a jégszánkóba
Két jégszarvas húzza

Szélesebben Szűcsibe
Vár egy leány Stefike
Hamarosan itt a táj
Felölti a fehér ruhát

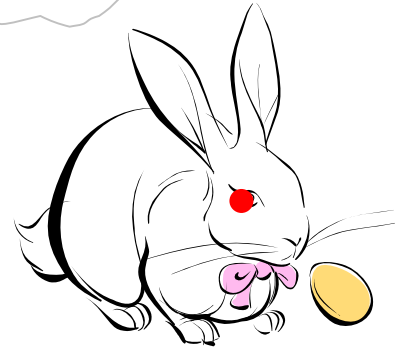
Előveszem a jégpálcát
Óra - póra hóapóka
Hópehely sok aprócska
Hull a varázsszóra

S hull a pehely sok száz
Van ám gyerekkacagás
A hótündér elhozta a telet
Stefikének sok téli örömet

17. Nyuszi piros szeme

Két fehér fül alig látszik
Pedig ott egy nyuszi alszik
Ha zöld lenne nem fehér
Nem takarná el a tél

Hótakaró nyuszi bunda
Mind a kettő egyforma
Fehérben a fehér semmi
Pedig ott van valaki

Ízeg-mozog két cseresznye
Bizony az a nyuszi szeme
Ha tavasz jó meglátod
A cseresznye virágot

Virágok, mint hópelyhek
Fák koronán fehérlenek
De a termés az már piros
Nyuszi szeme ezért csinos

18. Latyakos a hó

Latyakos a hó
Ez olyan jó
Togyog benne
A gyerek
A hósár
Oly remek
Ejnye-bejnye
Stefike
Elázik a
Cipőcske
Kicsi vagyok
Nem szöcske
Akinek a
Sártenger
Csak egy ugrás
Könnyedén
Majd ha én is
Nagy leszek
Szökkenek
Tócsa, hógát
Nem akadály
Alig pár tél
S a kis cipő
Havat lépő
Szöcske lesz

19. Azt mondta a hópehely

**Azt mondta a hópehely:
Sápadt , fehér vagyok én
Barnulni szeretnék
Ha csokibarna lehetnék
A fekete hó én lennék**

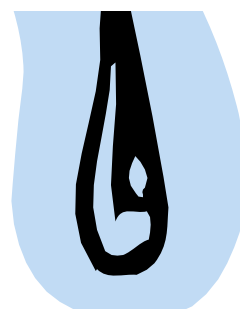

**Kifeküdt a Napocskára
Kezét - lábát napoztatta
Kívánságát hangoztatta
Fején szalmakalap díszlett
Sajnos ez sem segített**

**Hópelyhecske ne napozzál
Felolvaszt a napsugár
A szilárdból vízzé válsz
Folyékony lesz a kristály
Nem lesz olyan csillogás**

**Stefike csak mondogatta
Hópelyhecske nem hallgatta
Kristályteste vízzé lett
Csak a könnye csillogott
Fagy szelében villogott**

**Fagy szele simogatta
Meg is fagyott azon nyomba
Mint mákszemnyi jégkristály
Feküdt a hópárnán
Bánta már a barnaságát**

VÍZCSEPPECSKE

**Napfény érte pehely testét
Meggzűntette szerkezetét
A szilárdból folyékony lett
Ez a csodás olvadás
Fordítva a fagyás**

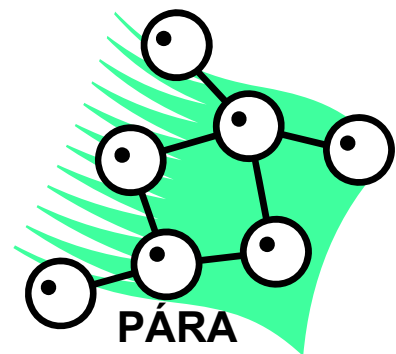

**De a naptűz erősödött
Cseppecskének melege lett
Nem akart már leburnulni
Vágyta már a kristályruhát
Fehér fátulat, tunikát**

**Forró lett már a víz teste
Forrt már minden eleme
Lassan minden része
Pára lett a levegőben
Soha nem járt feketében**

**Hókristályból vízcsepp lett
Ami azonnal jégcsepp lett
Jégcsepp élet vízzé lett
A vízből meg pára lett
De barna soha nem lett**

20. Lassan vége van a télnek

Lassan vége van a télnek
Meg az én téli mesémnek
Ám ha zöldell már a tavasz
Kezdődik új meseszakasz

Hótündérek, hópelyhecskék
Jövőre tovább írják ezt a mesét
Most itt ebben a könyvben
Alszanak szép csendesen

Téli mesének itt vége
Betakarja csillag fénye
Aluszik a téli mese
Álmát őrzi kis Stefike

**VERSEK KISUNOKÁMNAK AZ
EGYIK KIS TÉLI HÓPEHELY
TÜNDÉRKÉNEK
MÉLY SZERETETTEL
2002-2003 telén
PAPA**

KIS STEFKE II. TÉLI NAGY VERSES MESEKÖNYVE

Írta : Váray Károly
Barcsi Papa

2003-2004
TÉL

TARTALOMJEGYZÉK

- 1. Szürke szőrű macska bajsza**
- 2. Csillognak már Barcson a fák**
- 3. Szomorúak Barcson a fák**
- 4. Reggel van még**
- 5. Stefike foga**
- 6. Stefike eszik**
- 7. Stefike szobája**
- 8. Stefike kisszéke**
- 9. Stefiszek**
- 10. Stefike alszik a vonaton**
- 11. A peronon**

1. Szürke szőrű macska bajsza

Szür-ke-sző-rű-macs-ka-baj-sza
Be -le-lóg-a-ka-kas-vaj-ba
Nya-lo-gat-ja-za-bál -ja-Ő
Köz-ben-a -fe-jén-ta-réj-nő
Va-cso-ra-u-tán-nyá-vog-na
De -nem-nyí-lik-ki-a -szá-ja
Szá-ja-csőr-ré-for-má-ló-dik
Sző-re -í-me-tol-la-so-dik
Ka -kas-sá-vál-lik-a-macs-ka
Han-go-san-ku-ko-ré-kol-ja

Töl-cse-tek-fi-nom-te-jecs-két
Tán -ka-pok-te-hén -fe-jecs-két
In-kább-mon-dom-száz-szor -hogy-bú
Mint -azt -hogy-ku-ku-rí-kú-ú
Cso-dál-ko-zik -a -kis-gaz-di
S -ka -ka -sát-ki-ker-ge-ti
Igy -ke -rült-a-sze-mét-domb-ra
Most -már-han-go-san-nyá-vog-ja
Macs-ka-va-gyok-nem -kis-ka-kas
Az -a-baj-hogy-a-vaj-a-vas

2. Csillognak már Barcson a fák

Stefivers

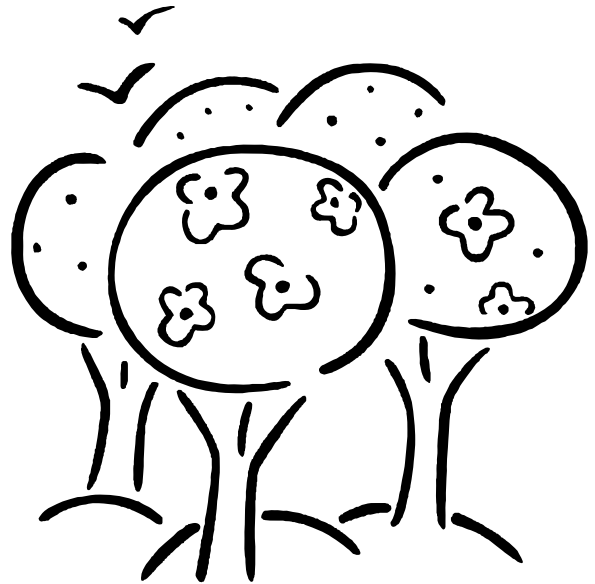
**Csillognak már Barcson a fák
Felöltötték az ünnepi ruhát
A nagy kandúr macska
Beöltözött fekete frakkba**

**Nagy ünnep lesz óriási
Hiszen érkezik a kis Stefi
Kismacskák és nagymacskák
Mind-mind azt nyávogják**

**Végre lesz nagy boldogság
Érkezik Szűcsiből a kisleány
A fákat is pamacsolják
Ecsettel a fodrász mamák**

**Mind meg lesz borotválva
S felöltöztetve ünnepi ruhába
Két fasor lesz a díszőrség
Ők köszöntik Stefikét**

**Angyalok mossák a felhőket
Ragyognak majd az égen
Drávában a sok halacska
A bőgatyás bajszos harcsa**

**Fényesítik a pikkelyüket
S keresik a helyüket
Ráülnek a kavicsszékre
Stefi érkezik ma délbe**

**A békák a sásfotelben
Kuruttyolnak minden délben
De ma a békák kara
Azt dúdolja Stefi baba**

**Stefi baba érkezik ma
Budapestről vonat hozza
Örömnép ez a mai
Isten hozott kicsi Stefi**

2004. január 7. szerda,

3. Szomorúak Barcson a fák **Stefivers**

**Szomorúak Barcson a fák
Levetik az ünnepi ruhát
A nagy kandúr macska
Nincs már fekete frakkba**

**Volt ünnep nagy óriási
Sajnos elmegy a kis Stefi
Kismacskák és nagymacskák
Mind-mind azt nyávogják**

**Lesz újra nagy boldogság
Visszajön Szűcsiből a kisleány
A fákat újra pamacsolják
Ecsettel a fodrász mamák**

**Mind meg lesz újra borotválva
S felöltöztetve ünnepi ruhába
Két fasor lesz a díszőrség
Ők köszöntik újra Stefikét**

**Angyalok mossák újra a felhőket
Ragyognak majd újra az égen
Drávában a sok halacska
A bőgatyás bajszos harcsa**

**Simogatják a pikkelyüket
S elhagyják a helyüket
Elmennek a kavicsszékről
Stefi elmegy e vidékről**

**A békák a sásfotelben
Kuruttyolnak minden délben
De ma a békák kara
Azt dúdolja Stefi baba**

**Stefi baba gyere újra
Budapestről vonat hozza
Örömnép lesz még sok
Kicsi Stefi Isten hozzon**

2004. 01. 25.-én

4. Reggel van még

Reggel van még
A csend zenél
Fák tetején
Csillog a jég

Szücsi közepén
Egy ablak világít
Paplan alatt alszik
A kis Stefikénk

Ébresztő hékás
Mondja édesanya
S papa kisangyala
A kis fejét kidugja

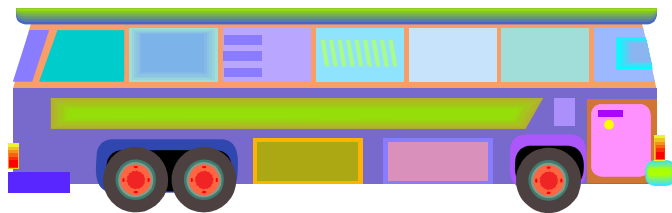
Leveti a pizsamát
Felölti az úti ruhát
A hajnal peremén
A kakas is horkol még

Szandi kutyus az ólban
Csülköt eszik álmában
A tyúkok egy szalmaszálon
Pislákolnak a tyúklábon

Hold is alszik, nincsen fénye
Lecsukódott a sötét ege
De valaki elindul már
Stefike már az úton jár

**Szűcsiben buszra száll
Budapestig meg sem áll
Ott várja a papája
Szeretet az imája**

**Megérkezik Stefike
Csomaggal a kezében
Édesanyja karjában
Cukorral a szájában**

**A papája szíve dobban
Öröm tüze lángra lobban
A kis leányt átkarolja
S elindulnak a Metróba**

**Édesanya, papa s Stefi
Mozgólépcső már leveszi
Mind a hárman indulnak
A Délinél landolnak**

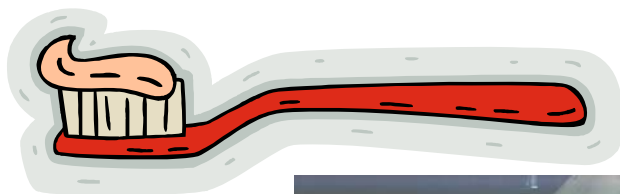
**Átszállnak a gyorsvonatra
Szentlőrincen át Barcsra
Szentlőrincen átszállnak
Barcsig meg sem állnak**

**Egy percet sem várnak
Barcsen buszra szállnak
Busz viszi Stefikét
Egészen egy ház elé**

**Leszállnak mindhárman
Ni csak, a sarkon ki van
Mama várja Stefikét
Isten hozta gyermekét**

5. Stefike foga

A fogkefe szőrére
Fogkrémet tett Stefike
Vizet engedett rája
S beletette szájába
Kis kezével húzogatta
A fogsorát tisztította

Jött a sok kis habocska
A fogát jól lemosta
Mint a Napnak sugara
Ragyogott a fogsora
Azaz a Napnál szebben
Sokkal ékebben

Nem nyitotta ki a szemét
Stefikének papája
Kápráztatta, vakította
Foga ragyogása
Az aranyak csillogása
Pislákoló utcafény

Stefikének kicsi foga
Csillag ragyogása
Fehérsége, mint a havas
Kápráztató téli táj
Egészséges mindent felfal
Erős is az, mint a vas

6. Stefike eszik

Tejfölös tészta
Nagy kanál
Stefike szája
tátva áll

Libben a tészta
Nagykanál
Stefike szájáig
Meg nem áll

Mint a motolla
Jár kis keze
Akár csak az
Okos esze

Pár pillanat
S üres már
A tányér és a
Nagykanál

Fehér már a
Szája körbe
Belebújt a
Friss tejfölbe

Tejfölös már
A szeme s füle
Lassan eltűnik
A kedvence

7. Stefike szobája

**Jobb oldalon, baloldalon
Két nagy ajtós szekrényke áll
Kettő között újabb kettő
Sok-sok polccal mind e kettő**

**Szekrénykéek előtt van egy ágy
Abban fekszenek a babák
Jobb oldalon Lili baba
Baloldalon, Panni baba**

**Stefike jól betakarta
Ezért alszik mindkét baba
Most már alszik mind a kettő
Stefike is az ágyba jó**

**Édesanyja betakarja
Fejecskéjét simogatja
Meséskönyvből mesél neki
Ezt hallgatja a kis Stefi**

**Milyen szép a tanyavilág
Ahol a sok állatház áll
Csikó, ló és szarvasmarha
Meg a kicsi méhek raja**

**Szorgos méhek gyűjtő hada
Fürdik már a virágporban
Készítik a jó mézecsket
Táplálni a kis Stefikét**

**Lili baba csikóháton
Ugye milyen szép kis álom
Elindul Stefikéhez
Az emeleti lépcsőkön**

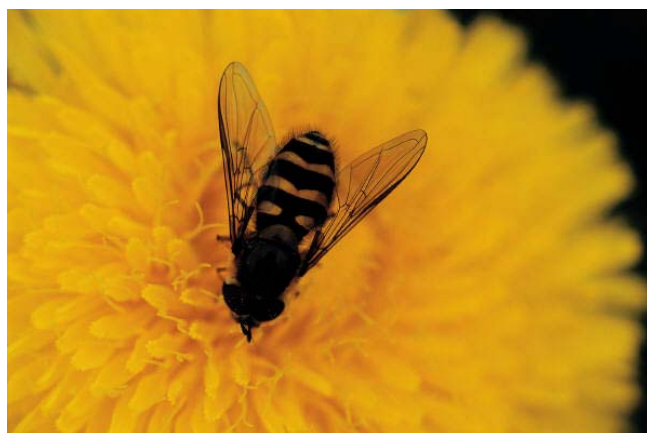
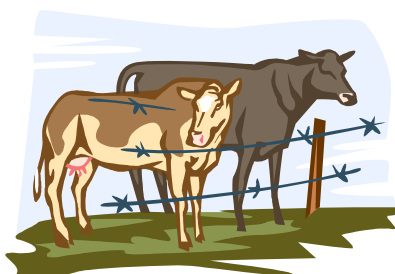
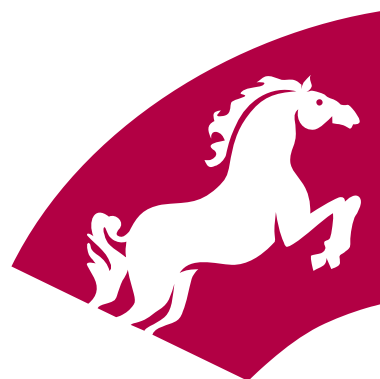
**A kiscsikó, mint a táltos
Felröppent a kis lányhoz
Stefi mellé odabújt
Most már ő is álmot fujt**

**Felébred a Panni baba
Lilikét nem találja
Elindul Stefikéhez
Tán ő tudja kihez ment**

**Íme csodák csodája
Ki fekszik fent az ágyba
Stefike meg Lili baba
Van a paplanba csavarva**

**Egy kis csikó az ágy mellett
Őrzi a szép álmukat
Repülésre készen állva
Várja a szép vágyukat**

**Fogta magát Panni baba
Befeküdt a paplanba
Most már három kicsi baba
Alszik fenn a nagyágyban**

8. Stefike kisszéke

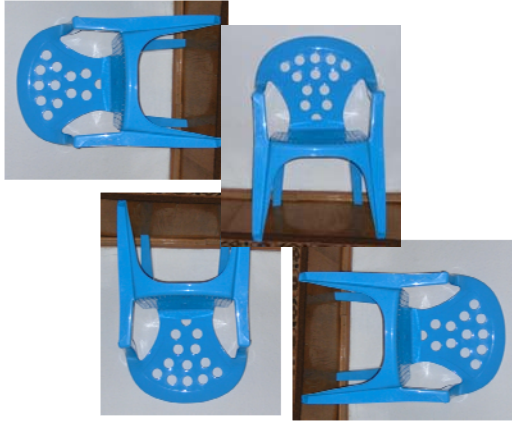
**A pék széke lisztfehér
Stefikée hupikék
Négy kék lába, támlája
Stefikének támasza**

**Kis Stefike székébe
Abba a szép kékbe
Stefike kis pincértündér
Szép csendesen üldögél**

**Piros – sárga ruhácskája
Lábán kicsi harisnyája
Gondolkodó tekintete
Kis székének nagy kedvence**

**Széke, mint az ég kékje
Virágmintás köténykéje
Kék támlája s két karfája
Stefikének hű barátja**

9. Stefiszék

**Stefikének kék kis széke
Szobájának ékes dísze
Rajta ül a kis feneke
Karfáján van két kis keze**

**A széknek van négy kis lába
Stefikének van az szánva
Van támlája csuda jó
Stefikének az való**

10.Stefike alszik a vonaton

**Stefike alszik a vonaton
Nap kukucskál az ablakon
Zakatolnak a kerekek
Aludjatok kisgyerekek**

**Szélesebb a gyorsvonat
Kergeti az álmokat
Szűcsibe megy Stefike
Vonat viszi röptibe**

**Szentlőrincig személyvont
Hozta a kis Stefikét
Szentlőrinctől a gyors IC
Budapestig repíti őt**

**Édesanya és a papa
Kis Stefike védőszárnya
Őrzik álmát gondosan
Vonat száguld már gyorsan**

**Budapesten a Déliben
Nem megy tovább a vonat
Stefi kislány ébren van már
Papa karján le is száll**

**Irány a Metró, felfelé
Viszi őket mozgólépcső
Mozdonyvezető is beszállt
Indulhat a vonat már**

11.A peronon

**A peronon
morzsát csipegetnek a galambok
A síneken
Kerekeken szaladgálnak a vonatok
Megérkezik Stefike
Felröppen a galambhad közepe
Stefikének kis keze
Fel magasba, a légbe lendülne
S a galamb elszáll előle**

KIS STEFKE NAGY NYÁRI VERSESMESEKÖNYVE

Írta : Váray Károly
Barcsi Papa

2005

NYÁRA

1. Ó drága anya

Ó drága anya
Te aranyló búzakarász
Gyermekeidet
Ringatod a nyári
mezőben
Ott csücsülnek kebleden
Oly édesen

Harmatcseppben
Mosakszik a gyermekhad
Napfény törli
A mosolygó arcokat
A pipacsbohóc nevetteti
A csillogó szemeket

A csillagfény
Betakarja a kalász bölcsödét
A búzavirág kórus
Zengi éji énekét
Halkan lélegzik
Alszik a mező

2005. 06. 21. 20:11

2. Stefike alszik még négy napot

Stefike alszik még négy napot
S pénteken reggel
Fogjuk a nagy csomagot
Szűcsibe buszra szállunk
Barcsig meg sem állunk
Stefike itt lesz két hétig
Talán megtoldjuk egy héttel
Reméljük nem lesz sok sírás
Stefike jól érzi nálunk magát

Nemrég telefonáltam, mondtam
Négyet alszo, l s megyek érted
Örült a gyermek, ez jó jel
Otthonától először jön el
Reggel hétkor elindulunk
Délután háromkor Barcsra
A vasútállomás előtt startolunk
Ha lesz csomag nem lesz baj
Csak ne legyen benne
A hőségtől megolvadó vaj

2005. 06. 27. 20:13

3. Megláttam két kis szemét

Megláttam két kis szemét
Tiszta örömét
Képzeletben égig ugrált
Szívében a boldogság

Ott állt kis unokám
A házelőtti járdán
Virágokat számolgatva
Álmodozva várt rám

S én, mint fehér égi felhő
A kéklő hegyeket
Öleltem át réglátott
Istenem, de megváltozott
Gyermeki lényét

Mint láva, ömlött belőlem
A szeretet, izzón vörösen
Lángolt az ég
Az ölelés mezején

Már csak egyet kell aludni
S reggel el fogunk indulni
Busszal, vonattal
Barcsra nyaralni

2005. 07. 02. 17:03

4. Ott voltam

Ott voltam
Önmagam
Bennem éreztem őt
Mintha a lelkem
Egy darabja
Lenne ő

Ott álltam
Magammal
A kis angyalkámmal
Hirtelen nagynak
Egésznek éreztem
Önmagam

Mennyei
Tisztaság
Uralta agyamat
Mintha nem is
A Földön lennék
Unokám szívével

A legboldogabb nap
Borult a szívemre
Mintha az
Ujjá születésem lenne
Földön egy nem földi
Mennyei lét

2005. 07. 03. 15:37

5. Szűcsi szélén a határban

Szűcsi szélén a határban
Bogáncs ország terül el
Szúrós kis gömbházakban
A darazsak tűnnek el

STEFIKE BOGÁNCORSZÁGBAN

Bogáncs ország mellett
A temető őrző csendje
Fenyő ország magasodik
Rajta sok kis toboz-lak
Benne lakó magokkal

Bogáncrsország szomszédja
A virágzó Kamillária
Kamilla illat mindenütt
Méhek kórusa zengi
Ez a mennyei föld

2005. 07. 04. 9:21

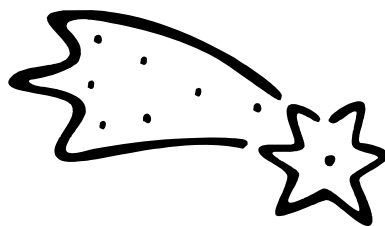
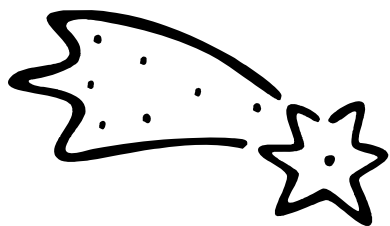
6. Egy csillogó gyémánt az égből

Egy csillogó gyémánt az égből
Kis leányunk, kis Stefikénk
Ragyogó aranyos csillag
Mosolya tündéri álom

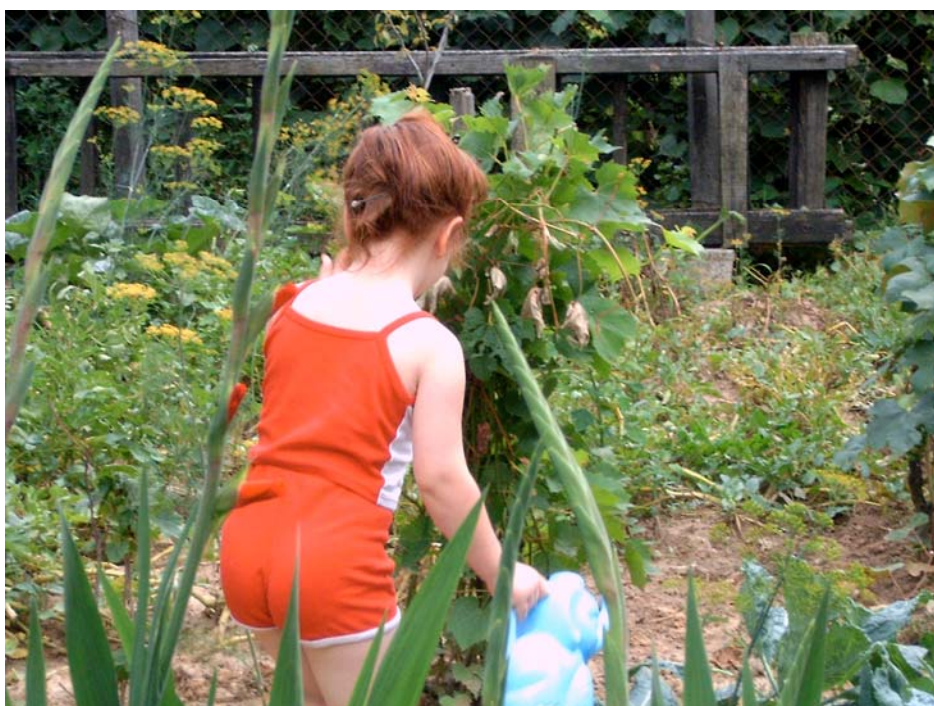
Ragyog a lakásban, fényes az éj
A legdrágább kincs az enyém
Mindennél, mindennél többet ér
Eladni, cserélni nem lehet
Csak szeretni, szeretni, szeretni

2005. 07. 19. 20:40:03

7. Kincsem - kincsem, égből pottyant kincsen

Kincsem – kincsem, égből pottyant kincsen
Te drága tündér, kis Stefikém
Ragyogj, dalolj, táncolj, pörögj
Hullócsillag voltál, ide találtál
Te vagy a leggyönyörűbb gyémánt
Csillogj, ragyogj, táncolj, pörögj
Tűzzel izzik a csillag ruhád
Itt vagy nálunk, itt ragadtál
A szívünk csupa boldogság
Hajad kontya fényes csóva
Egy üstökös boldogsága

Itt ragyog a szívünkben, a lelkünkben
Itt ragyog a testünkben
Ez a csillag most már a miénk
Öleljük, öleljük a kis tündérkét
Simogató kicsi keze, lenge tündér érintése
Égi angyal otthonunkban
Azóta izzunk, a boldogságban
Tündérkert lett az otthonunk
Stefikénk a mi csillagunk

2005. 07. 20. 16:36:26

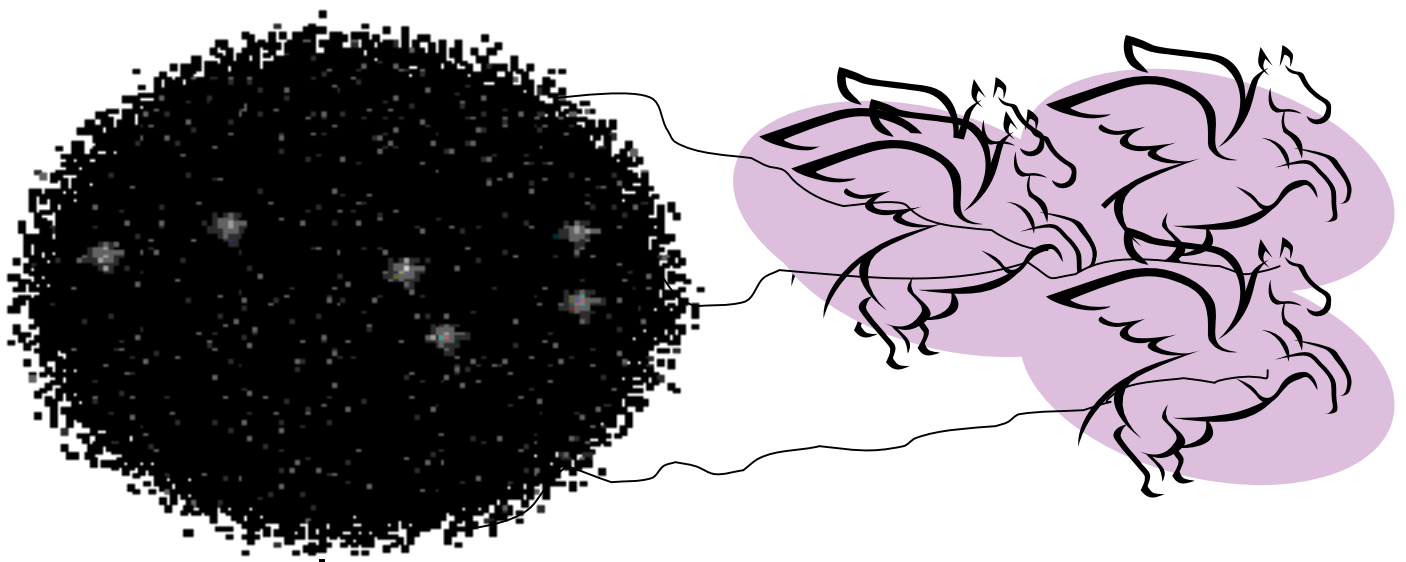

SZÁRNYAS LOVAK HÚZZÁK

AZÉI FEKETE FÜGGÖNYÉT

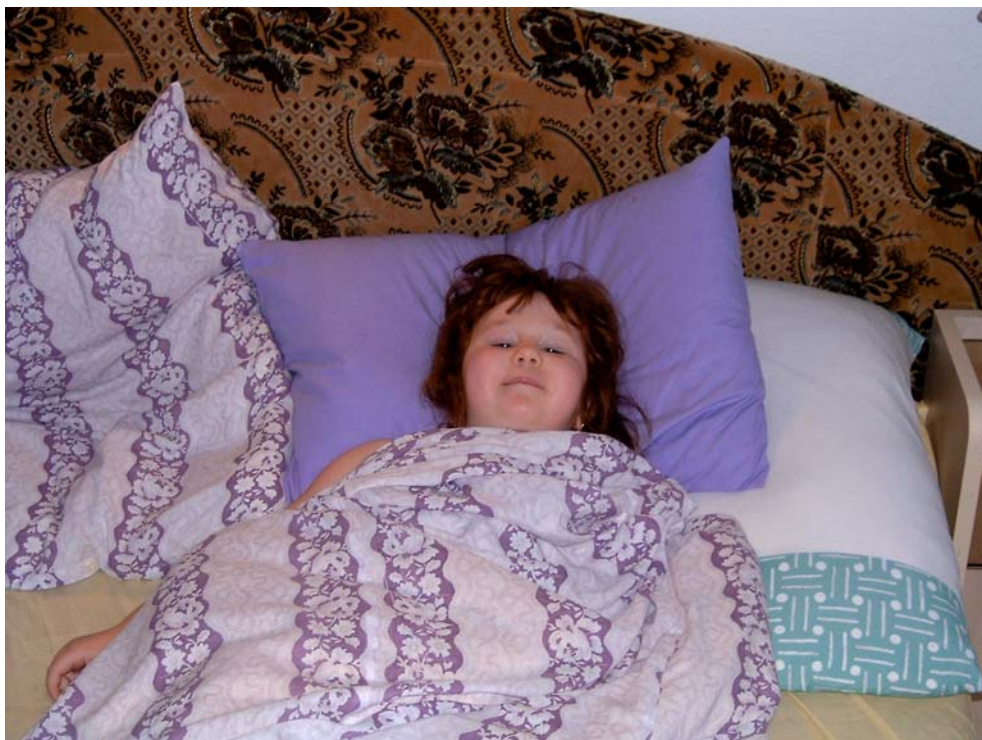

FRAKTÁLPALOTAI TÖRTÉNETEK

8. Szárnyas lovak húzzák az ég fekete függönyét

Szárnyas lovak húzzák az ég fekete függönyét
Eltakarják a Napot, egyre fogy a fény
Csak a szakadt réseken szűrődik át csillagfény
A lámpafény elúzi az éj csodatevő tündérét
Gyönyörű szép álmokkal az éjig megrakva
Gyémántveretes arany szekérrel érkezik
Rubinköves varázspálcával a tündérkirálynő
Ne menj el szép álmhozó éji tündér
Most még ég a szobában a lámpafény
De a kis papám mindjárt lekapcsolja
S idejöhetsz az én csendes szobámba
Lehunynom álmos fáradt kis szememet
S meglátom csillogó csodás szép fényedet

Csingi és Lingi a két táltos paripa
Rajtuk ezer csilingelő harangocska
Az ablak előtt az égben, szélesebesen
Húzták a megrakott tündér szekeret
Egy csillagfénynyaláb átsuhant az üvegen
Rátekeredett a zárra s azt elforgatta
Kitárult az ablakszárny, beömlött a ragyogás
Az ablak előtt megállt a csodálatos hintó
S kiszállt belőle a varázsló tündérkirálylány
Szépen alszik ez az aranyos kisleány

Teljesítem minden álombéli kívánságát
Óh ez a kis Stefike, milyen szép a neve
Mond kisleány, mit szeretnél az éj mezején
Szeretnék egy kicsit otthon lenni
Édesanyámat egy puszival meglepni
Elővette varázspálcáját, minden csupa csillogás
Hármat suhintott a kis Stefike felé
S közben énekelte varázsló énekét

Tündér varázs, csuda parázs
Nem kell ide dér vadász
Csak a Stefike szép álma
Váljon nyomban valóra

S lám, tündér varázs csodáknak nagy csodája
Hatalmába került Stefike csendes szobája
Két hatalmas szivárványszárny nőtt az ágyra
Suhintott egyet - kettőt s röpítette Szűcsibe
Nem volt biz az három csapás
S már is ott volt a házuk virágos udvarán
Nagy fényesség támadt a Mátraalján
Ahol mindent beborított az arany ragyogás
Meglátta ezt, Stefikét szerető édesanyja
Odarohant a csillogástól ragyogó ablakba

Először megrettent, ég és földindulás
Ám meglátta a tündérhajtól ragyogó
Millió fényben kavargó légben úszó
Ezer szarvas vontatta Stefike tündéri ágyát
Istenem, ez az én édes kis gyermekem
Odarohant, édesen szeretőn át meg átölelte
S pusztit adott annyit, mint csillag az égen
De ha valaki megszámolta volna
Bizony rájött volna, hogy eggyel megtoldotta
Azaz nem is eggyel, inkább megduplázta
Hiszen ott volt karjában szerette leánya
Nos, Stefike teljesült az álmod
Most már visszatérhetsz a síró mamádhoz
Mert bizony közben felébredt a mama
S drága kis Stefikéjét az ágyban nem találta
De ni csak, egy nagy vakító fényesség
Megállt pontosan a szoba közepén,
S ágyba pottyantotta a kis Stefikét
Az meg, mintha mi sem történt volna
Aludt tovább, mint sarokban a pettyes labda

Van – e még kívánságod kisleány
Kérdi az igazgyöngy ruhába öltözött királylány
Kis Stefike látta Anyját, sokszor megpuszították
Minek még egy újabb kívánság
Hiszen akit szeretnek, minek annak újabb vágy
Kedves tündér, már egy hete itt vagyok
De sajnos nem strandolhatok
Esik, ömlik, szakad az eső
Nem süt a Napocska nem jó az idő
Sötét felhők fogócskáznak az égen
S vad villámokat szórnak a légen át
Ablakot rezegtető dörrenés kíséri
Az ezer ágon cikázó fényesség útját
Napfény kellene s jó meleg
Ami gyorsan felmelegítené a fürdővizet
Elővette varázspálcáját, minden csupa csillogás
Hármat suhintott a kis Stefike felé
S közben énekelte varázsló énekét

Tündér varázs, csuda parázs
Nem kell ide dér vadász
Csak a Stefike szép álma
Váljon nyomban valóra

S lám a nagy mintás téглаforma ágy
Kör alakra formálja önmagát
Felölti kék színű ruháját
Szemerkélő langyos eső csepereg
A kéklő kis korong alakú strand felett
Stefikének pizsamája sem volt rest
Nyomban testre formálódó strandruha lett
Fent egy kis napocska mosolygott
Meleget ontva tüzesen ragyogott

A víz loccsant, nagyot csobbant
Keze s lába víztáncot járt
Kitárt szívvel örömet sikonyált
A fenyőfákon ülő madárraj
Volt a daloló fütytyentő énekkar
Arcocskáját a kis napocska égette
Ezért kiskalapját a fejecskéjére tette
A ragyogás lassan elszállt
A szobában maradt egy kis homály
Medencéből újra színes mintás ágy lett
S fürdőruha addig – addig tekeredett
Míg belőle ismét pizsama lett
Mint a bocskok a barlang mélyén
Úgy alszik Stefike az ágy közepén

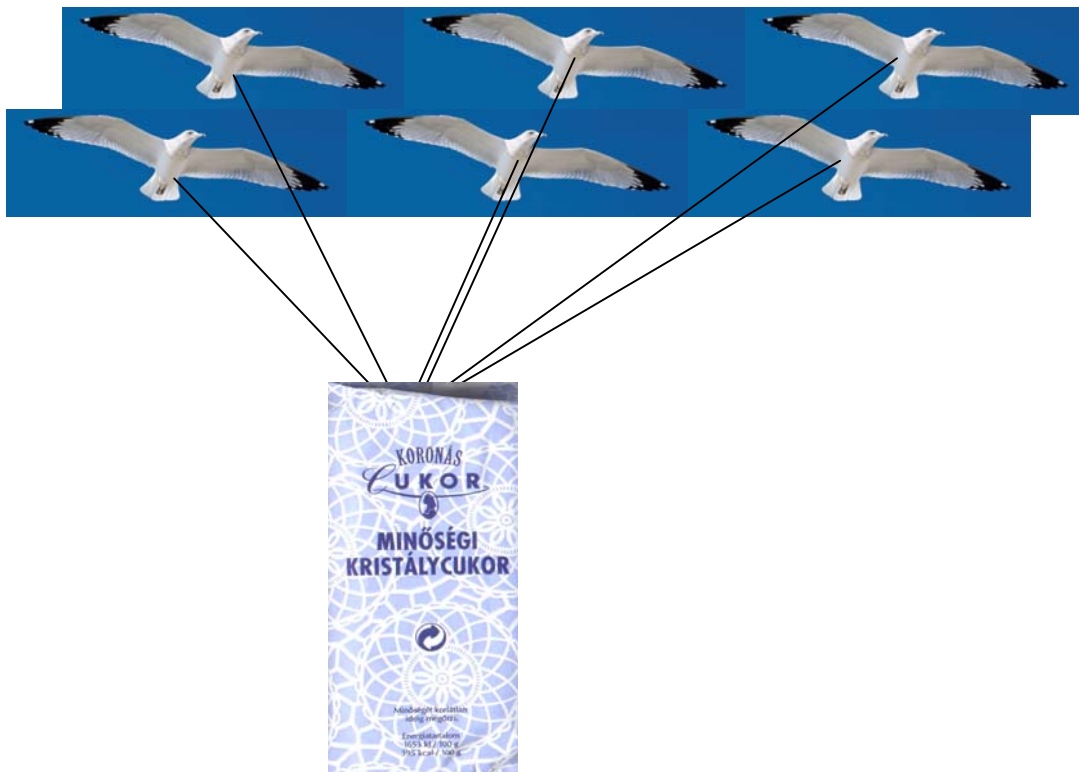

Kis Stefike a kocsimon van még álom
A kívánságaidat még mindig várom
Kit szeretnek, kit imádnak, s akit várnak
Nem kell annak, minek annak a sok álom
De ha nem baj, van még egy pici álmom

Torta kéne rózsaszínű, mint egy nagy ház
Azt nyaldosnánk reggel délben s vacsoránál
Mama, papa édesanya is ott enne
Sok kis gyermek s jó emberek mind ott lenne
Egy hónapig, két hónapig el nem fogyna
Ez lenne az emberiség torta napja
Elővette varázspálcáját, minden csupa csillogás
Hármat suhintott a kis Stefike felé
S közben énekelte varázsló énekét

Tündér varázs, csuda parázs
Nem kell ide dér vadász
Csak a Stefike szép álma
Váljon nyomban valóra

Csodáknak nagy csodájára, lám mi történt
Aranyzarvasok leemelték a ház tetejét
Kis Stefike ággal együtt a magasba röppent
S csodáknak csodájára egy új házba csöppent
Ház tetejét visszavitték, most már egész
De ami ekkor történt, nem fogja fel az ész
Az egész ház csokoládévá változott
Áradozott a kakaó illat, s barnán ragyogott
Tündérszárnyú nagymadarak tojást hoztak
Nagy repülő kosarakban volt vagy millió
Egyenként feltörték, tartalmát a házba öntötték
Az ablakon keresztül keverőket tettek
Körbe – körbe több órán át, habot kevertek
S közben a kis madarak cukrot hozzá tettek
Egyre nőtt, egyre nőtt hatalmas lett a hab

Kifolyt ajtón s ablakon, bevonta a csokiházat
Sok – sok ezer gólyamadár epret hozott rája
Estére ott ragyogott a tortának háza
Jött is a sok kicsi gyermek, apjuk s édes anyjuk
Nagymamájuk, nagypapájuk, meg a rokonok
Estétől reggelik nyalták - falták a tortalapokat
Végre mire mindenki torkig tele volt
A mázas - mézes csokiház is rendre elfogyott
Boldog volt a kis Stefike a házba visszatért
S ha nem ébred fel talán még egy álmot kér

Stefike csak izeg – mozog, ébredni nem akar
Talán egy- két kívánság még benne van
Látja ezt a tündérkirálynő, felé fordul kérdőn
Nézd az álomszekér tele van még
Ennyi kérés meg sem kottyan, van még elég
Biztatta, szinte kérlelte az alvó kis Stefikét
Királylány szeretnék lenni menyasszonyi ruhában
Egy hatalmas nagy színpompás fraktápalotában
Elővette varázspálcáját, minden csupa csillogás
Hármat suhintott a kis Stefike felé
S közben énekelte varázsló énekét

Tündér varázs, csuda parázs
Nem kell ide dér vadász
Csak a Stefike szép álma
Váljon nyomban valóra

Csodáknak csodája, varázsnak nagy hatalma
Megindult az átalakulás színpompás játéka
Stefikének ágyát négy kis aranyelefánt tartotta
Felületét aranyrojtokkal szőtt takaró tarkította
Egyre nőtt a ház, égig ért mér ezer tornya
A nagy tornyokon áramló kisebb tornyok ültek
S kisebb tornyokon még kisebbek terültek
A nagy mozaikos íves ablakot középen
Kisebbek fonták közre, s azokon még kisebbek
Díszelegtek, mint sárgarigó körül a fiókák
Egyszer csak ezer koszorús lány lépte át
A fraktálkapu csiricsári legnagyobb ajtaját
Stefikét megfürdették, a rózsza tengerében

Lágy törölközővel megtörölték, harmatos testét

Elefántcsont díszes fésűvel fésülték
Miközben hajfürtjeit gyémánttal teletűzdelték
Aranyszálra fűzött igazgyöngy szövetből
A mennyasszonyi ruhát szabók elkészítették
Zafírral, rubinttal, csillogó ékekkel teletűzdelték
Ujjára húzták a világ egyetlen létező
A világmindenséget tükröző hologram gyűrűt
Megigazították napfényből font kicsi topánkáját
S világraszóló fátylát a fejére tették
Fátylában ragyogott a csillagos ég mása

Ez volt a föld leghosszabb gyönyörű uszálya
Ötszáz -ötszáz koszorúslány fogta közre
Nehogy leérjen a virágszirommal borított földre
Egyszer csak megnyílt a palota felett ég
Fanfárok hangjára rezgett a föld s minden levél
Fénylépcső, ereszkedett alá, minden fok
Más- más színű, mintha prizmákon lépkedne
Jött egyre közelebb a csillagok ifjú királya
Várta őt a földiek legszebbik leánya
Átölelték egymást, lett nagy vígasság
Pap előtt szent lett e tündéri házasság
Hatalmas spirális égig érő építményekre
Sok millió asztalt raktak a vendégek részére
Az asztalokhoz díszes székek is dukáltak

A székekhez vendégek kellettek

A világ minden részéből eljöttek
Száz napig tartott a csodás lakoma
Amikor kapuit bezárta a kifáradt palota
A vendégek hazamentek, az álomnak vége lett

A LAKODALMI ÉGBENYÚLÓ SPIRÁLASZTAL

9. Kislányom, kincsem

Kislányom, kincsem
Virágos kertem
Tündéri rózsza
Fának arany ága

Égi kis angyal
Fénylő csillaggal
Haja napsugár
Szeme csillagpár

Kis keze ügyes
Járó motolla
Kis lába fürge
Óra kereke

2005. 07. 24. 10:40:59

10. A papának kis anyyala

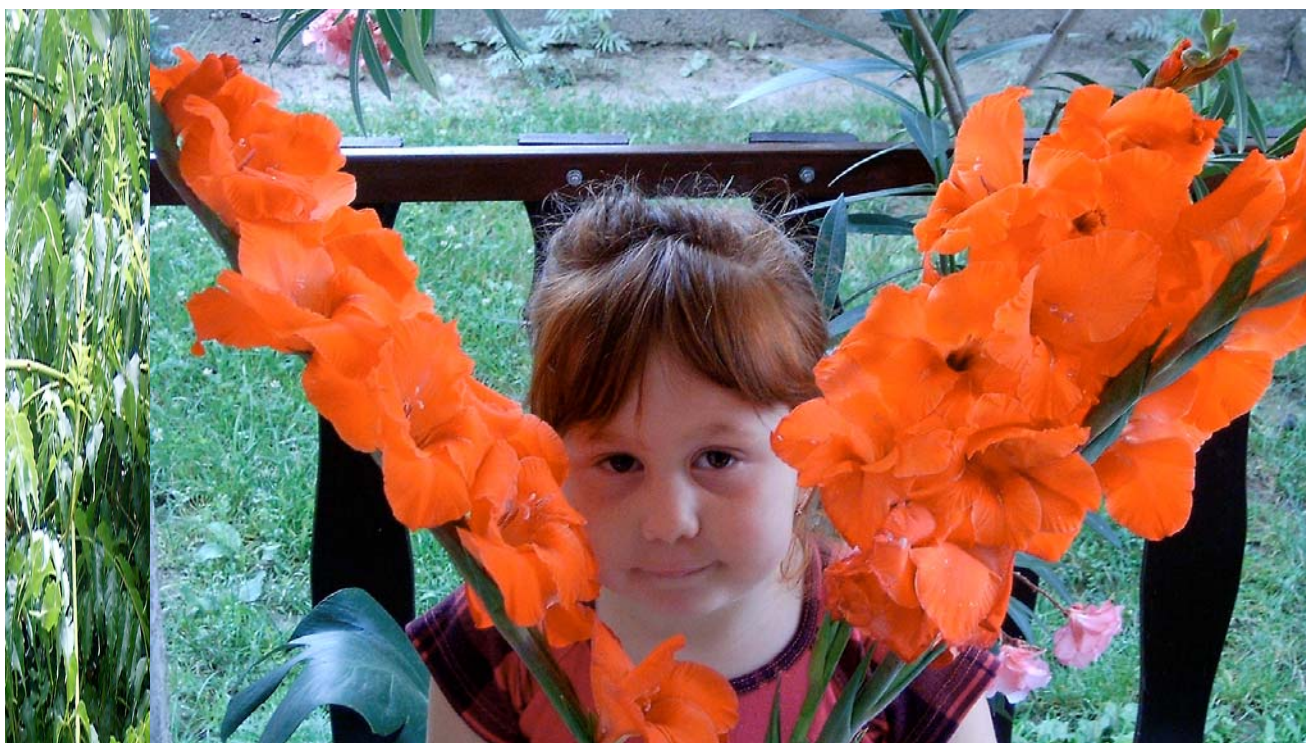
A papának kis anyyala
Azt álmodta az éjszaka
Megharapta Szuszi kutya
Fel is riadt hajnalban

A mamája csitította
Nincsen itt a Szuszi kutya
Nem kell félni kis Stefike
Betakarta s elaltatta

Reggel halkan elmesélte
Hogy ráült a kerítésre
Szuszi kutya észrevette
Száját a lécek közé tette

Kis Stefike azt álmodta
Beleharapott a lábába
Pedig Szuszi pici fajta
Méreg nem látszik rajta

11. Ezt a kislányt

Ezt a kislányt
Én felfalom
Tetőtől talpig
A fenyőtől
Az Alpokig
Ezt a kislányt
Én felfalom
Mert ő
Az én angyalom
Felfalom a kislábát
Hosszú haját
Felfalom a ketyegő
Ingaórát
Felfalom, felfalom fel
Mert ő
A kisangyalom

2005. 07. 24. 14:30:26

12. Je, je, je

Je, je, je
Hol az eleje
Ha elől nézem hátul van
Ha hátul nézem elől van
Je , je , je
Hol az eleje

Je , je, je
Hol a belseje
Kifordítva a külseje
Külseje meg a belseje
Je, je, je
Hol a belseje

2005. 07. 27. 13:57:23

13. Hét kis törpe

Hét kis törpe
 Dolgos törpe
 A Nap szája is
 Körbe görbe
 Mosolyog
 A dolgos népnek
 S örülnek
 A csicsergésnek
 Csak a macska
 Lustálkodik
 Egerekről
 Álmodozik
 Ha alszik a
 Hét kis törpe
 Akkor van
 Az ő ideje
 Nincs is egér
 Törpe földön
 Élni, élni
 Csupa öröm

2005. 07. 28. 14:03:13 /Dédi rajzai/

14. Papa mama karajai között

Papa mama karajai között
Alig látni Stefikét
De már látni sudár tiszta
Négy kis évét
Nem kell várni csak pár évet
S feje feljebb lesz
A nagyszüleinél
Betűvetés, számolás
Lesz a fő elfoglaltság
Okos legyél s szorgalmas
Ezt kukorékolja
A kiskakas

2005. 07. 29. 10:38:05

15. A török bégnél vendégségben

A török bégnél
 Vendégségben
 Állt kislány megszéppelve
 Nem ment a bég közelébe
 A viaszbábuk voltak azok
 De az arcuk előtt ragyog
 Stefike is azt hitte, élők

 Csak a mama közelében
 Lépett a szőnyeg elejére
 Ha a Stefi beljebb lépne
 A bég is mesélne
 Leírnám a bég meséjét
 S nem lenne most befejezés
 2005. 07. 29. 10:52:20

16. A Dráva vizén hajókézik

A Dráva vizén hajókézik
Stefi kapitány
A Dráva – partján integetnek
A magas fűzfák
A fák között a sok halász
Szerencsére vár

Irány a Csomoros - sziget
A világon ott a legszebb
A kikelet
Több száz éves fák tövében
Virág kavalkád
S ez a sziget olyan
Mint Dráván egy nagy kád

2005. 07. 29. 11:06:48

17. A babócsai török kútnál

A babócsai török kútnál
Stefike a kútban áll
Hárman fogják
Nem kell félni
Nem fog beleszni

A legnagyobb érdekesség
Nem látni a fenekét
Hiszen szintig beföldelték
A kutat elföldelték

2005. 07. 29. 11:20:34

18. Ez a dinnye óriás

Ez a dinnye óriás
A ruhája zöldkabát
Levágjuk a kabátját
Megesszük a piros húsát

2005. 07. 29. 11:27:44

19. A szigetvári vár udvarán

A szigetvári vár udvarán
Stefike egy ágyút talált
Nyomban ráült, lovagolná
De az ágyú nem megy tovább

Ha az ágyú elindulna
A mesém tovább tartana
De mivel az helyben áll
Az én mesém is bezár

2005. 07. 29. 10:44:23

TARTALOMJEGYZÉK

1. Ó drága anya
2. Stefike alszik még négy napot
3. Megláttam két kis szemét
4. Ott voltam
5. Szűcsi szélén a határban
6. Egy csillogó gyémánt az égből
7. Kincsem - kincsem, égből pottyant kincsen
8. Szárnyas lovak húzzák az ég fekete függönyét
9. Kislányom, kincsem
10. A papának kis angyala
11. Ezt a kislányt
12. Je, je , je
13. Hét kis törpe
14. Papa mama karajai között
15. A török bégnél vendégségben
16. A Dráva vizén hajókázik
17. A babócsai török kútnál
18. Ez a dinnye óriás
19. A szigetvári vár udvarán

Befejezve: 2005. 07. 29. 11:43:02

KIS STEFIKE 4. NAGY MESEKÖNYVE

ÍRTA:

VÁRAY KÁROLY

BARCSI PAPA

Amikor beléptem az előző kötetemben ismertetett Fraktálpalota varázstermébe, egy tükörrel találtam szembe magamat. Hát bizony nem a legszebb látvány tárult elém. A fraktáalteremben ilyen volt a Te barcsi papád. Először furcsa volt, ám lassan kezdtem megszokni. Ezt követően a **Vágyak Szobájába** léptem. Mit is kívánhattam volna, rögtön a Stefikénket akartam látni . Még ki sem gondoltam egészen, máris szétnyíltott egy ragyogó díszes aranyfal és ott állt előttem a mi kislányunk egy sivatag kellős közepén. Mintha divatbemutatón lett volna, legalábbis a beállása ezt sejtette.

PAPA A FRAKTÁLPALOTA TÜKÖRTERMÉBEN

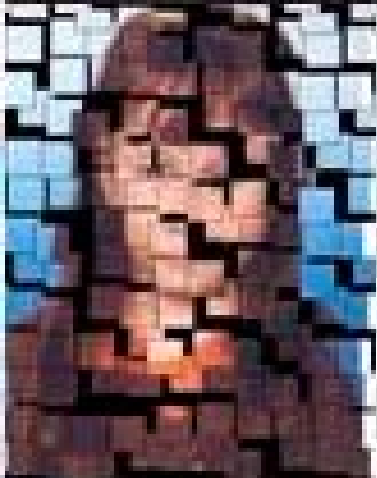
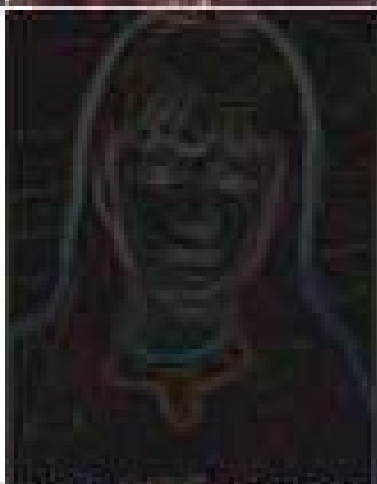
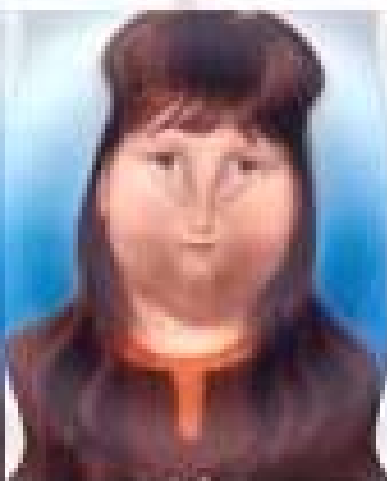

Kiléptem a Vágyak Szobájából. A végére azért láthattam
a mi Kisangyalunkat teljes fényében és épségben...
Valamint mégis csak tud ez a Vágyak Szobája.

**Stefike a barcsi vonaton
Karácsonyról álmodik.**

Amikor az esti csendben

Amikor az esti csendben
Az éji Tejút csillagköves útján
Meglátod a három királyok
Fényes üstökös vándorbotját
Szíved boltozatában is
Kigyúl a megváltó fény
A napkeleti bölcsek aranya
Királyi korona, -Jézuson keresztül
Testünkben szétáradó melegség
Az illatos tömjén, égővi fa
Világot átmosó tisztító füstje
A teremtő Istené
A mirha az öröklét-remény
Édes balzsama az emberé

Amikor az esti csendben
A tűlevelekbe pihenni tér a lélek
Szikrázva kigyúl a millió zöld
S angyalhajakon úszik a békesség
Már ott vagyunk szeretetben
Lélekben egymás mellett
S ha meglátod jászlában
Jézuska megváltó mosolyát
Akkor testünk is megérti
A szenvedő földi létet
S ha ölelőn magaddal viszed
A lelki békét
Nem is lesz oly nehéz
A földi lét

Ágak között verébtánc

Ágak között verébtánc
Nevet a rügyfakadás
Ott ugrál a szenvedély
Mily szerencsés e veréb

Megérte e tavaszt
Bú nélkül libben
Lám az ágak hegyét
Súrolják a hópillék

Ugrálj veréb, ugrálj
Meg ne állj
Ha elfárad kicsi szíved
Fagy bilincs lesz kalodád

Míg a verebek táncot járnak
Stefike a meleg nyárban
Diófalomb árnyékában
Alszik a nagy nyugalomban

A kardvirág árnyékában
Messze még a hideg fagy
De ha a szép nyárnak vége
A mi kislányuk is elhagy

Nagyanyám ősülő hegygerinc

Nagyanyám ősülő hegygerinc
Szürke ég alja égő szoknyája
Örök sötét éj ráncosra vasalva
Csak a szellő libbent fodrot

A melegség völgyében
Forró havas szíved alatt
Az egész család dobogott
Mintha egy szív lenne

Mint a négy évszak tette dolgát
Rejtett csókjai virultak
A nagy kalácsban
Mint édes mazsolák

Hatalmas kampósbot az ég alja
Nagyanyám édes emléke
Lassan baktat, baktat
S a lehulló Nap az imafüzér

Fázik a szél

Fázik a szél
Melegedni
A parázsba tér
Lobban a láng
Forrva illan a szél

Fázik a szél
Csak fázzon
Bújjon a parázsba
Én meg belebújok
A nyár kabátjába

Csak a szőlőföldnek mondhatod

Csak a szőlőföldnek mondhatod :

Hazajöttem

Ne félj!

A hajtásból dagadt vastag

Faág is megismer

Bár múltadban még

Suháng volt s nem hitted

Hogy árnyéka egyszer

Takaród lesz

Lám a kéreg alatt is

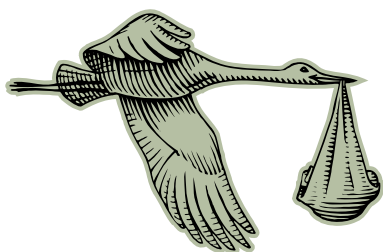
Raktározódnak emlékek

Ha nem is látod másban

A múltad

Hidd el az ott van !

Ma-ma-ma, ba-ba-ba

Ma-ma-ma, ba-ba-ba
 Pa-pa-pa , ba-ba-ba
 Maaaa-maaaa-maa
 Itt van a
 Baaaa-baaa-baaa
 Paaaa-paaaa-paa
 Itt van a
 Baaaa-baaa-baaa

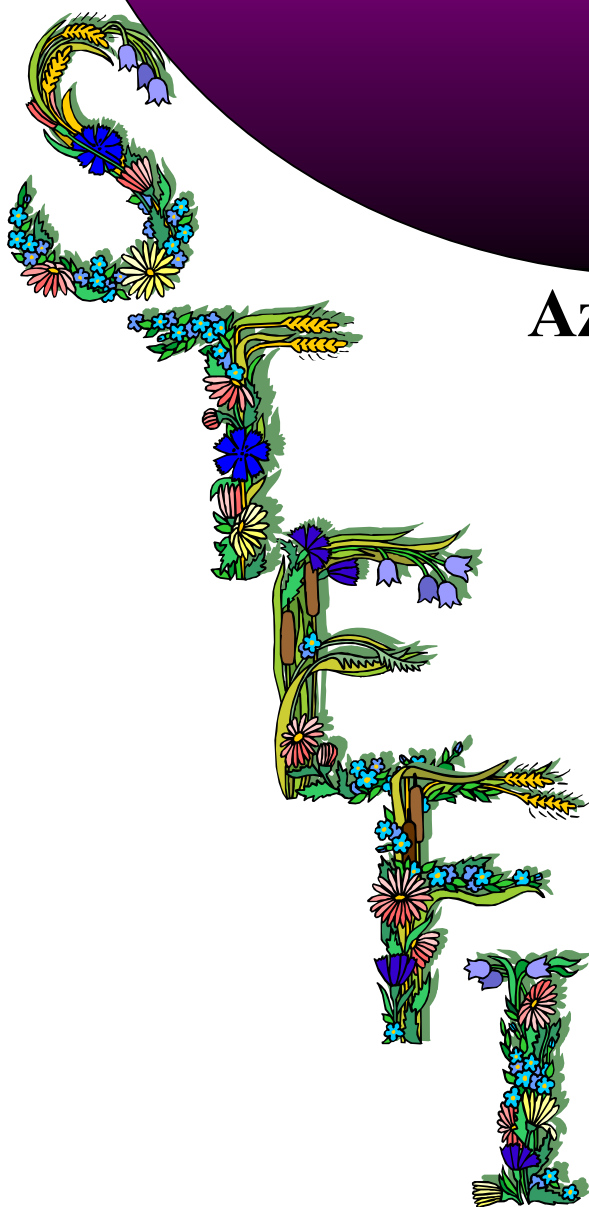
Ma-ma-ma, ba-ba-ba
 Pa-pa-pa , ba-ba-ba
 Maaaa-maaaa-maa
 Itt van a
 Baaaa-baaa-baaa
 Paaaa-paaaa-paa
 Itt van a
 Baaaa-baaa-baaa

Nem sír a
 Baaaa-baaa-baaa
 Ha itt van a
 Maaaa-maaaa-maa
 Nem sír a
 Baaaa-baaa-baaa
 Ha itt van a
 Paaaa-paaaa-paa

Nem sír a
 Baaaa-baaa-baaa
 Van neki cumija
 Ja,ja,ja
 Ha kiesik a szájából
 Odaviszi a
 Ma-ma-ma
 A pa-pa-pa

Jó is ez a baba élet
 Ba-ba -ba
 Ma-ma-ma , pa-pa-pa
 Mindig tiszta a pelenka
 Nincs ka-ka-ka
 Mosolyoghat a ba-ba-ba
 Mert itt van a
 Pa-pa-pa,ma-ma-ma

Az én tenyeremben van

Az én tenyeremben van
A világ legdrágább kincse
A kis Stefike
Dehogy a legdrágább
Értéke nem mérhető
Mert a szeretet mértéke
Nem érték
Az ha van, hatalmas
Világot betöltő
Az ha van, oly kicsi
Szívünkben féltőn lüktető
Az ha van, egyszerűen
Csak érezzük
Jó ha van
Az ha van
Nélküle már misem lennénk
Nélküle üres lenne a mindenség

Mit ér a gyémánt ragyogása

Mit ér a gyémánt ragyogása
Ha nincs benne a gyermek
Édes mosolygása
Mert anyaméhben
Briliáns a gyermek
Minden más kacat a földön

Eső csepeg

Eső csepeg
Csepp ,csepp, csepp
Fent a felhő
Már recseg

Eső ömlik
Cseppen csepp
Zuhog ,szakad
Nincs is csepp

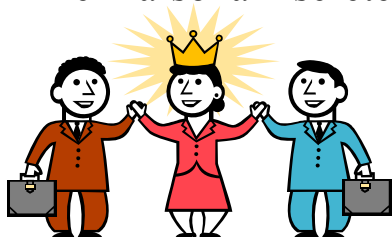

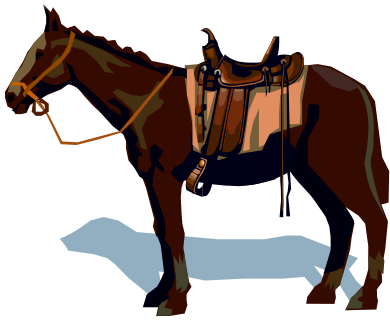
Toboz királyság

Közhírré tétetik
Toboz királyságban
Férj kerestetik
Széles e hazában
Ki elhozza
A világ legszebb kincsét
Az kapja cserébe
Toboz király
Legdrágább kincsét
Tündér gyermekének
Hűséges két kezét

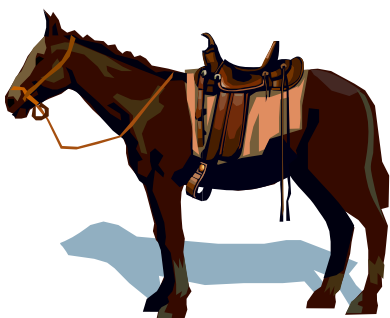
Jöttek is királyok
Hozták a sok kincset
Gyémánt országból
Briliáns érkezett
Elefánt méretű
Csillogó csodaszép
Szemet kápráztató
Vakító ragyogás
Mintha az ég és Nap
Lenne benne
Úgy áradt belőle
Csábító szép fénye
Tíz fehér arab mén
Vontatta kötélén
Ezer harsona kíséretében

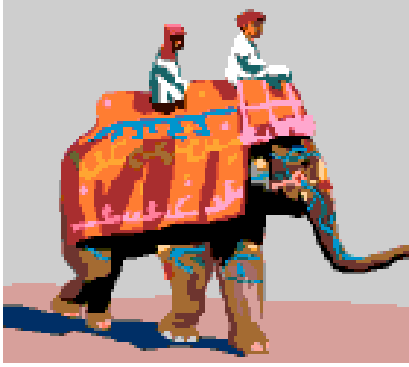

Bohócok zsonglőrök
Falka sokasága
Vonult a palota
Díszes kapujába
Nevetett is Toboz
Vidám lakossága
Azt hitték ennél szebb
Már a mese világ
Mert a valóság
Nem terem szebb csodát

Ám, de a másik napon
Csodák csodájára
Ezer ében mén
Pata csattogására
Ébredt Toboz
Bódult lakossága
A kíváncsi nép tódult
Ki az utcára
Mindenki kíváncsi
Az újabb csodára
Mit vontat, mit húz
Ezer ében mén
Mi lehet ragyogóbb
A tegnapi ékszernél

Vagy öt elefántnyi
 Gömbbe zárt arany
 Rajta milliónyi gyémánt
 Zafír és rubint
 Mintha a mennyek országa
 Szállt volna
 A Toboz királyságra
 Mintha maga a Nap lenne
 Úgy ömlött róla
 A vakító fénye
 Tízezer libegő
 Lenge táncos
 Követte az ajándékot
 Utána fuvolák
 Hárfák sokasága
 Ömlött belőlük
 A szívet melengető
 Romantika lágy muzsikája
 Aranykirályság ifjú ura
 Ötven méter magasan
 Arany trónusában
 Integetett fentről
 Az üvöltő tömegnek
 Mondogatták: ily csodát
 Az álmok országában
 Sem szül a varázs

Harmad nap mindenki
 Holt fáradtan horkolt
 Senki sem látta
 A kis parasztfiút
 Ki halkán furulyázva
 Lassan ment, ment
 Alatta hervadó
 Virágok sokasága
 Senki sem látta
 Szakadt ruháját
 Üres tarisznyáját
 Melyben csak a morzsák
 Aludtak e szép nap
 Ébredő hajnalán
 A palota ajtaja
 Zárva fogadta
 Mindenki azt hitte
 Nem lesz már harmadik
 Ott várt már egy órát
 Vagy talán kettőt
 Amikor félénken
 Kővel kopogtatott
 Mit akarsz koldusfi
 Rikkantott az őr
 Menj tovább te rongyos
 Itt nagy kalandos
 Tor készül ma
 De a parasztfiú
 Biz nem tágított
 Legott fejét lehatotta
 A macskaköves útra

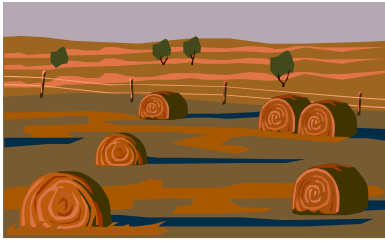
Az ifjú királyleány
Éppen kitekintett
S meglátta a poros
Hosszú út vándorát
Megegett a szíve
Az apját kérlelte
Legalább kérdezze
Mit akar a szegény legény
Miért róttá útját
Meglátni a király kapuját
Menj szolga kérdezni
Tán itt akar maradni
Vagy van mersze
Más ékes terve
Jön a válasz, hihetetlen
Újabb kérő érkezett
S mivel nem csak király
Lehetett a kérő
Kényszerből bebocsátást
Nyert ő
Amikor meglátták
Kuncogott a slepp
Tán a tarisznyáját
Mutogatja e vakmerő
Mert azzal biz
Nem lesz itt nyerő

Délelőtt a királyi udvarban
 Elhelyezték az ajándékokat
 S várták a bölcs király
 Legbölcsőbb döntését
 No, mit hoztál
 Gyémánt királyságból
 Ifjú gyémánt király
 Ez itt, ez itt
 A csillogó szépség
 Melynél csak a leányod
 A nagyobb szépség
 Tovább ment a bölcs király
 No, mit hoztál
 Arany királyságból
 Ifjú arany király
 Tán e Nap ragyogás
 Leányom kezéért
 Szép ez az ajándék
 Szép bizony nagyon szép
 De ha ezer ilyen lenne
 Leányoddal fel sem érne
 Mert lehet gyémánt
 És tonnányi arany
 Ha nincs királyleány
 Mit beragyogjon
 Tovább ment a bölcs király
 Meglátta rongyos ruhát
 A rojtos tarisznyát
 A Nap aszalta edzett bőrt

No fiam te mit hoztál
 Van e csodálatosabb
 Mi felér gyémánttal, arannyal
 S fordult is volna
 Ám a bátor ifjú megszólala
 Uram királyom
 Szegény vagyok
 De nálam a gazdagság
 Mond jó király
 Mikor láttál túl a vár falán
 Amióta megszülettem
 E falak között élek
 Uralkodni elég e tér
 Minek mennék
 Mit adna nékem
 A falon túli pór nép
 Nagy király, jó király
 Fogass be rögtön
 Vágtass, száguldj
 Nézd meg birodalmaid
 Nézd meg az erdőt
 A virágos mezőt
 Néz a folyóvölgyet
 Tavakat, hegyeket
 Nézd a dolgos emberseregeket
 S ha megláttad, akkor dönts
 Ki adta a legnagyobb
 S legszebb kincset

Mit tehetett a jó király
 Fogta paripáit s kihajtatott
 Estére visszatért
 S az eredményért
 Betöltötték a palota dísztermét
 Halljátok döntésem
 Urak és szolgák
 Halljátok kié lesz
 Leányom szép keze

Három kérő jött
 Kettő király egy a pár
 Kinek bár nem volt semmije
 Mégis az övé lesz
 Leányom két keze

Vibrál a Hold, mint motolla

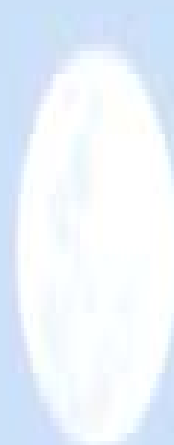
Vibrál a Hold, mint motolla
Szövi a csillagok fényét
Hajnalban tüzesen bomlik
Az izzó gombolyag
Benne minden égi álom
Földre hullva megvalósul

Lába nincsen

Lába nincsen
Mégis fut a víz
Tán lábat csen
Azzal szalad
És a völgyben
Tóvá dagad
De hol van
A sok csent láb
Talán a tó alján

Mert a víz csak
Lefelé fut
De ha lent van
Felfelé száll
De mivel száll
Tán szárnyat csen
Azzal repül
Égre terül
Elszenderül

De hol van a
Sok csent szárny

A kakukknak a szájában

A kakukknak a szájában
Van a fuvolája
Ha megfújja, hallhatod
A kakukk nótát

A verébnek a torkában
Van a furulyája
Ha megfújja, hallhatod
A csrip-csrip nótát

A kakasnak az orrában
Van a kakassíp
Amit megfú, hangja
Kukurikú –kukurikú

A kacsa már félig nyelte
A hápdudáját
Ha megfújja törött sípját
Hangja olyan háp, háp, háp

A békának a szájában
Van brekeke mély kürtje
Ha megfújja szája széle
Csupa, csupa brekeke

A kecskének a gyomrában
Van mekharmonikája
Fújná, de nem remek
Csak mek, mek, mekeg
S remeg a bokája

A szamárnak kétméteres
Puzon van a gyomrában
Levegőt vesz i,i,i
Levegőt fúj á,á,á
Csak szaporán iá,iá

Kürtöt nyelt a paripa
Nevethetünk ha, ha ,ha
Vidám hangja
Nyihaha

Gyertek gyorsan azonnal

Gyertek gyorsan azonnal
Azzal az új fazonnal
Ha nem jöttök azonnal
Elúsztok a haszonnal

Erdő szélén körtefa

Erdő szélén körtefa
Arra járt a csacsika
Szanaszét a sok körte
Falánkan mind megette

Fa gazdája Varjú Úr
Mondogatta: kár, kár
Ez a szamár túl falánk
Hamarosan fejre áll

Amikor a Nap delelt
Muki szamár jól eltelt
Kár, kár nagy szamár
Siránkozott varjúság

Muki lába égre meredt
Szeméből könny eredt
Pokol gyomra korgott
Feje szédülten forgott

Az erjedés átjárta már
A lehullott sok körtét
Így pár deci pálinkát
Megevett a csacsikánk

Vidám lett a mohó
Feje forrt, mint a kohó
Iázta a csacsinótát
Mukikánk a kisszamár

A kis szamarak
Szárnyat kapnak
A hegytetőn
Landolhatnak

Kár, kár kis szamár
Buta ábránd
Semmi más
Hallatszott a károgás

Mit lát a szamármama
Részeg az ő kicsi fia
Kerített egy talicskát
S bele rakta szamarát

Nyelve lógott lihegett
Cipelte a lóterhet
Szidta részeg csacsiját
Végre a dombtetőn állt

Kár, kár bizony kár
Mindkettő nagy számár
Bár a lejtőn lefelé
Száguldhatott könnyedén

Egyre gyorsult, sebesen
Ne oly eszeveszetten
Beborul a lazúr ég
Ezt károgtá Varjú Úr

Csacsi mama nem bírta
Fáradt kezeiből
Kicsúszott a talicska
Magától robogott csacsika

Lent a lábnál szederbokor
Ásítózott e szép napon
Zöld levelét bontogatta
Szép álmait fonogatta

Kár, kár, nagyon nagy kár
Te kis csacsi nagy számár
Még egy pihe suhanás
S lesz, bokorba zuhanás

Csacsi mama a dombtetőn
Rettentően megijedt
Jijá, jijá , jajongva iázott
Csacsi fia jól bepiázott

Bokor közepében
Mint fióka a fészekben
Ahogy belehuppant
Elterült Mukikánk

Iá, iá de sok túske
Háta lába feje tele
Akár csak a sündisznó
Csak nagyban, mint a ló

Lelapult a szederbokor
Hervadozó lankadt csokor
Kár, kár, nagy számár
Fészekben a madár

Ó drága Mukikám
Zápor gyűlik az égen
Még a végén
Megfürdet az ég

Az eső csepp, s ezer tüske
Mukikát felébresztette
Forgatta a szamárfejét
S vakarta tüskés fenekét

Muki mama serényen
Kapkodta a tüske véget
Varjú úr csak károgott
Ez a szamár megromlott

Vagy száz tüske
Orra hegyén
Ugyanennyi
Farka végén

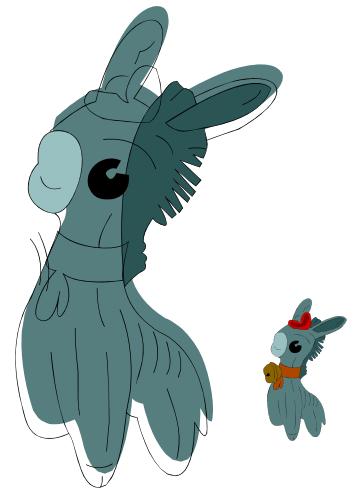
De a testén több ezer
Több mint bokron a szeder
Mindemellett szürke szőre
Hasonlított a vörös kőre

A sok szeder szétnyomódott
Varjú Úr csak károgott
Kár, kár, nagy számár
Szedervörös Mukikám

A szemergő esőgyöngy
Mosta vörös testét
Míg a Muki anyuka
Levelekkel takarta

Hűvös eső erőt lehelt
Mukikánk lassan felkelt
Elindult nagy inogva
Lengett ide-oda a hasa

Elől ment a Muki mama
Mögötte a kis számara
Kár, kár, kár, nagy kár
Mind a kettő nagy számár

A szamarak tábortűznél
Szárogették a szénát
Az esti táncfénynél
Hallgatták Mukikát

Muki mesélt végtében
Elmesélte, megfürdött
A körtelében
A rétszéli körtésben

Annyi volt a körte ott
Szinte több vagon
Fele már latyakos volt
Fürdeni kíváncozott

Bele ugrott lubickolt
De a lé már erjedt volt
Le is csúszott
Egy pár korty

Egyszer csak sötét lett
A Nap előtt egy hatalmas
Sas madár keringett
S feléje közeledett

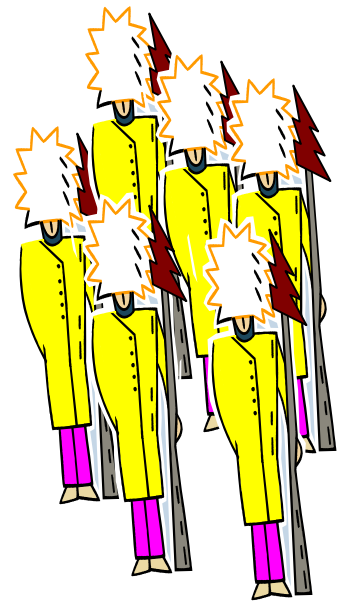
Egyszer csak lecsapott
Karmaival átkarolt
Felröppent a magasba
S leejtett egy bokorba

A bokorban lándzsás örök
Vigyázták a vörös szedret
A sok éber katona
Leste jöttem vigyázva

Tolvaj vagyok, azt hitték
S fülemtől a farkamig
Farkamtól a fülemig
A testemet böködték

Ám egy varjú
Fent az égen
Károgva kérte
Kár érte

Elengedtek, de a vérem
Ezer sebből folyt a réten
Szerencsémre egy felhőből
Eső hullott s lemosott

Ekkor a sötétből
Előbukkant egy varjú
Kár, kár, nagy kár
Ez az egész hazugság

Mire Muki a kis számár
Ordította: iá iá
Tűnj el innét
Rút madár

Kár bizony, nagy kár
Megjelent a varjúság
Ha a varjú nem károgná
A mese is
Tovább tartana

2006. 03. 11. 22:03:44

VÉGE

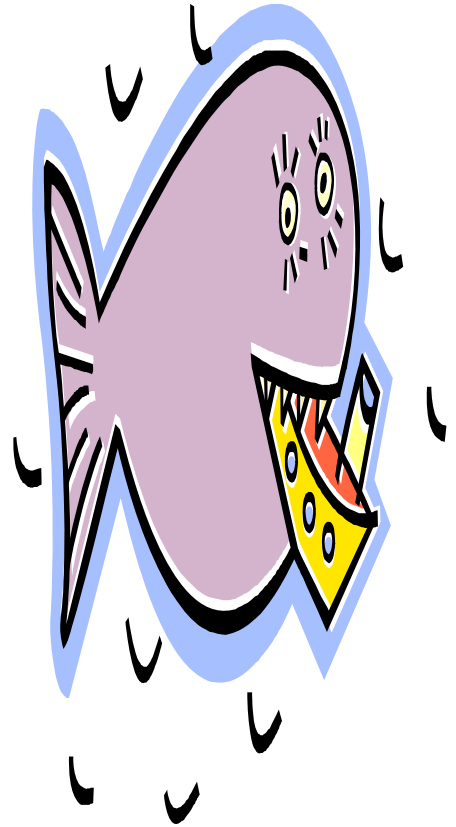
Ott ahol a bálna hálna

Ott ahol a bálna hálna
Nem terem a piros málna
Díszes a bálna párna rajta
A sok piros málna ábra

A bálna széles szája
Planktonok ezreit zabálja
A feje egy nagy szűrő
Szűri a tenger vizét

Ha szűrője nem volna
Ez a bálna dalolna
Hallgatná a széles tenger
Ez a bálna dalnok mester

Bezárom a bálna mesét
Megtalálta ágya helyét
Ágyat vetett Magdolna
S belefeküdt a bálna

Irány Nagybajom

**Irány Nagybajom
Lekéstem a vonatot
Ez a nagy bajom**

**Álma volt Békéscsaba
Lekéste a vonatot
Begurult a békés Csaba**

**Cseppköves Abaliget
Helyet keres Aba
Liget-sziget nincs sehol**

**Messze van még Abasár
Fáradt a gyalogos Aba
Sárnyomja a talpát**

**3882 Abaújalpár
Örül ennek Aba
Reménykedik
Nem lesz új alpár-i
Következik Abaújdevecser**

**Farkas éhes már Aba
Az éhség mindent felf-új
De vacsora várja őt**

**Abaújkéren Aba
Új felfűjtat kér**

**Abaújlak ahol
Aba új lak-ja van**

**Abaújszántó földjein
Aba új szántó legény**

**Aba új Szolnok ?
Dehogy,**

Abaújszolnok !

**Aba, új vár vár
Indulj vár**

Abaújvár

Ábrahámhegyen

Ábrahám hegyre megy

MIKULÁS

Jó gyermeknek
Nagy mikulás
Rossz gyermeknek
Kis mikulás

Jó gyermeknek
Kicsi virgács
Rossz gyermeknek
Nagyobb virgács

Jónak rossznak
Hópehely sok
Hogy a szánkó
Szaladjon

Ég a körte ég

Ég a körte ég
Ez nem eleség
Ég a körte ég
Kicsordul a fény
A szobában
Kihuny a sötét

Sárga körte
Aranyló
Gyerek szájnak
Az való
Fényes körte
Sárga körte

Az egyiknek a fénye
Másiknak
Az íze jó
Fényes körte
Sárga körte
Gyermekeknek öröme

Cilli, Billi, Pilli kis sasok

Cilli, Billi, Pilli kis sasok
Szárnyaljatok
A szirti nagy fészekben
Ékesen pihenjete

Ha jön a rossz vadász
Puskájával hadonász
Cilli, Billi, Pilli
Ne vadássz

A fészeknek belseje
Mégvéd a gonosztól
Kis fejete bent maradjon
Ne lásson meg a vadász

Kristálytisztán pelyhekben

Kristálytisztán pelyhekben
Hull a szeretet
Beborítva a földet összefagy
Hull a szeretet

Mi is fagyjunk igaz tömbbé
Zsugorodjunk
A szeretet melege sugározzon
Összetartozunk

Szikrázó szeretet angyalkák
Külön apró tüzek
Lent a földön összefagyva
Lángoló égbolt

Szeretet nélkül jégtömb
A hideg emberiség
Lehet a szív fagyos
De szeretetben a jég is ég

A télapó hátán

A télapó hátán
Van egy nagy cipó
Alig bírja cipelni
Sűrűn hull a hó

Öregapó nem áll meg
Várja sok gyerek
Maga előtt hessegeti
A hópelyheket

Csizmás lába alatt
Ropog a hó
Gyerekekhez siet
A jó télapó

Leteszi a cipóját
A gyerek seregnek
Örülhetnek végre
A jó gyerekek

A cipónak zamata
Mikulás emlék
Elviheti a hideg tél
A szívekben tovább él

Elfogyott több ezer vég

Elfogyott több ezer vég
A fehér szövetből
A tél tündér mind megvette
A szánjába betetette
Felszállt az egekbe
Hegyek házak fölébe

Amikor már magasan volt
Elengedte a szövetét
De fogta a másik végét
Szórta a tél fehérét
A szövet gyorsan gördült
Hegyen házon szétterült

Ott marad az pár hónapig
Ároktól a toronyig
Csúszik rajta szánkó talpa
Sok gyermek kéz összehajtja
Száll, száll, mint hógolyó
Téged ölel Hóanyó

Amikor a télnek vége
Nézzél fel az égre
Ott ténykedik Téltündér
Felhőkké tekeri szövetét
Fehér felhők legördülnek
Végleg vége a télnek

Ez a kislány, jaj de szép

Ez a kislány, jaj de szép
Vagy még inkább nagyon szép
De leginkább csudaszép
Lehet akár tündérszép

Ez a kislány takaros
Vagy még inkább aranyos
De leginkább elbűvölő
Lehet akár tündöklő

Hó alatt görnyed a vén fenyő

Hó alatt görnyed a vén fenyő
Földig csüngnek a fehér ágak
Őszben csillog agg szakálla
Fagykampósbot a támasztéka

Hófehér ujjait zsebbe tette
Hósuba alatt melengette
Pislogó szeme csillogott
Levélzöldről álmodott

Cipő nélkül fázott lába
Kevés volt a hócsizmája
A porhó fátylat terített rá
Eltakarta szökő álmát

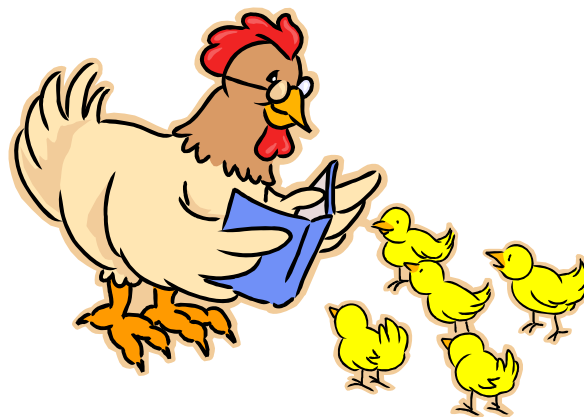

Meddig nyúlhat a lúdnyak

Meddig nyúlhat a lúdnyak
Ha a lúdnyak nem tyúknyak
Addig nyúlhat a lúdnyak
Ameddig a lúdnyak nyúlhat

Mivel a lúdnyak nem tyúknyak
Ezért a tyúknyakban nem dülhat
Mert ha a tyúknyakban dülhat
Akkor bele is fülhat

Mivel a lúdnyak hossza
Több darab tyúknyak
Ezért csak a tyúknyak nyúlhat
Ameddig a lúdnyak ér

Egy petty hó

Egy petty hó
Kis télapó
Két petty hó
Pár télapó
Három petty hó
Sok apó
Hull a sok
Kis télapó
Sok a gyermek
Kell a hó
Rengeteg
Kis télapó
Ha betér az
Ablakon
Álmod kér
A pamlagon
Ha lefekszik
Eltűnik
A puttonya
Ott marad
Gyermekehad
Odaszabad

Stefánia neve napja

Stefánia neve napja
A családuk öröm napja
Ajándék van sokféle
De unoka egyféle

A legnagyobb ajándék
Szebbet nem is álmodnék
Cseperedik szépen nő
A lelkemben Istenő

Szép a csodás természet
Gyermekek nélkül színtelen
Fészek nélkül nincs madár
A madaram az Angyalkám

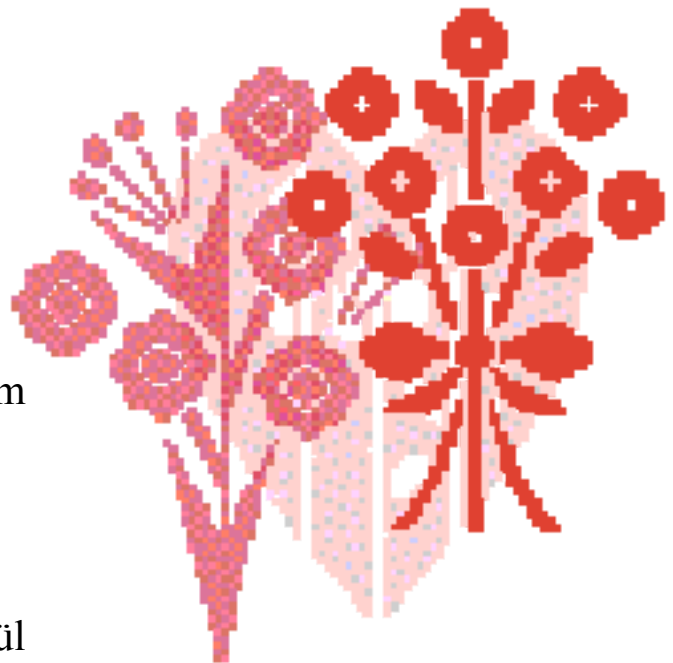
Melengetem, védem őt
Sok szalmaszál a ruhám
Kell a hajlék madárkám
Repülj hozzám kis madár

Szívemben él, kislányom Stefi

Szívemben él, kislányom Stefi
Szívem rejti, hatalmas kicsi
Megérzi a lüktetés
A hozzátartozó lüktetést
S ha majd az enyém gyengén
Várja a végét
Van valaki, ki viszi tovább
Szívem lüktetését

Istenem köszönöm, gyermekem
Unokám kis lüktetését
Így megy tovább lüktetés
Kell, ki vigye tovább
Testem szerető ingáját
Meghalni utolsó lendület nélkül
Kiveszni terveim sírján
Csak az átkozott világ
Céltalan útján lehet

Furulya dob és nagybőgő

Furulya dob és nagybőgő
Az én gatyám nagyon bő
Nem baj hogyha nagyon bő
Csak szóljon a nagybőgő

Furulya szólja nadrágtartó
Nem esik le a bő gatyó
Verje a dob tam –tam- tam
Jól érzem magamat a gatyámban

Állnak a kukorica katonák

Állnak a kukorica katonák
Lábuk a bütykös csutaszár
Címer fejük mozdulatlan
Tisztelegnek vigyázzállásban

Tisztelet a Nap fényének
Nélküle elvesznének
Fegyverük a tartó száron
Csuhe jelmez a táron

Kukoricaszemek a tárban
Kilövésre várnak a határban
Malacok ezre az ellenség
Várják a naplementét

A hajnali fényben kombájnok
Sorban állnak a hektáron
A gépesített hadosztály
Letarolja, hullik a sok szár

Kukoricaszemek ömlenek
Sok ezer malacka röhög
Felfalják a golyóbisokat
Elveszik a kukorica had

Kilencvenkilenc kliens kilincsel

Kilencvenkilenc kliens kilincsel
Kilencszázkilencvenkilenc bilincsel
De mindenütt linccsel várják
A priccsen a becsapott árvák

Hiába kilincsel
Kilencszázkilencvenkilenc bilincsel
Csellel sem csalival senkit
Be nem csaphatnak

Táncol a lányka

Táncol a lányka
Mint a lámpafény
Tarka ruhája
Lepkelibbenés

Kis topánkája
Surranó páva
Könnyű a lépte
Léggömb a légben

Csa-csa-csa-csa csacsika

Csa –csa-csa-csa csacsika
Hátadon a bakika
Rászállott egy vadliba

Csa –csa-csa-csa csacsika
Igen nagy a bakika
Nem liba az, karika

Csa –csa-csa-csa csacsika
Honnan van a karika
Leejtette Marika

Indulj gyermek

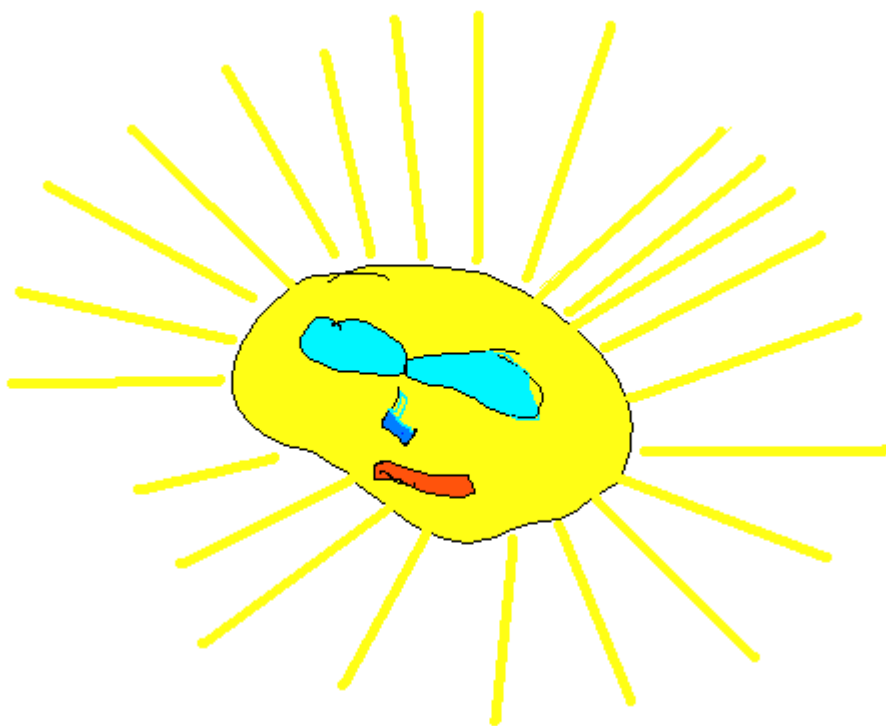
Indulj gyermek
Ki a rétre
Ne gondolj
Most a télre

Örülj most a
Sok virágnak
Szedj egy cse
Anyukádnak

Édes anyám
Drága anyám
Itt egy nagy
Csokor virág

A kis szívem
Benne dobog
Az egész rét
Nagyon bold

Boldog anyái
Az egész világ
Mert van nekem
Édes anyám

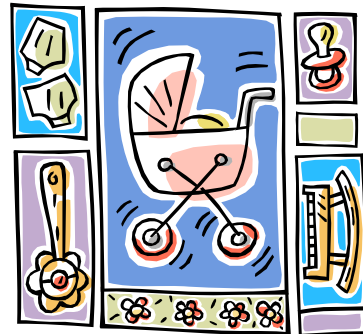

**STEFIKE SZÁMÍTÓGÉPES
RAJZA**

Virágot szedni

Virágot szedni
Csokorba kötni
Megköszönni jó anyámnak
Gondosságát

Többet ér most
Egy szál virág
Kicsi szívem ajándékát
Fogadd anyám

Isten veled kis Bölcsőde

Isten veled kis Bölcsőde
Nem megyünk már a bölcsőbe
Köszönjük a dadusoknak
Hogy eddig babusgattak
Óvó nénik várnak miránk
Mi vagyunk a sok kis virág
Kis csoportban együtt leszünk
Hamarosan nagyok leszünk
Isten veled pólya s dada
Vár bennünket az Óvoda

Kis unokám Stefike tekintete

Kis unokám Stefike tekintete
Elvisz a mennyekbe
Lelke itt van a szívemben
Hangját hallani nyugtató

Óh adj Mindenható
Biztató kacajt s lepke léptet
Reményt még
Felnőttként meglátni

Nincs oly szélvihar
Mely hitemet elvinné
Hiszen ami az enyém
Az igazán Ő

Pottyán a gesztenye egy – kettő

Pottyán a gesztenye egy – kettő
Tompán koppan a betonon
Zöldellő kabátja szétnyílik
Kibújik barna belseje
Tovább ugrik pattogva
Egy, kettő, három, négy
S megáll az árok szélén

végre

Befejezve:2006. 12. 31. 21:51:51

